

АТОМНИК України

№18 — 19 (648 — 649)
2—9 травня 2013 року
Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

5 ТРАВНЯ — ВЕЛИКДЕНЬ

Разговор

Звон колоколов и запах ладана, чуть дрожащий, над свечой, огонь, у иконы я и все, что надо мне, чтоб Господь поговорил со мной. От лампадки оживают лики...
Прошепчу я — Господи, прости. Ты для всех Единый и Великий, знаешь Ты кому, что обрести. Укажи нам верную дорогу, чтобы Украине процветать, чтоб народ наш, с благодатью Бога, смог бы, наконец, с коленей встать. Дай для нищих кров, еду, одежду. Если, вдруг, откажутся врачи — подари, пожалуйста, надежду и болезни слабым излечи. Дай для сильных мудрости и такта, тем, кто рвется править у руля, чтобы побеждала правда в схватке сила не удара, а ума.
Для себя опять прошу одно я (это все, что я могу желать) для детей — любви, добра, здоровья. Чем счастливая бывает мать. Не гневись, Господь, на прихожанку, отпусти невольные грехи, пред тобой душою наизнанку, я спасаюсь здесь от суеты. Осеню крестом себя я трижды, в пояс поклонюсь я, уходя, буду прославлять Тебя до тризны, не оставь и Ты, Господь, меня.

Елена КАЛЮГА,
работница ГП «Смолы»

9 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ

Славні наші ветерани!
Дорогі спільчани!

Нинішній травень, духовно осяяний світлим Воскресінням Христовим, приніс нам 68-му мирну весну. Стільки минуло відтоді, як 9 травня 1945 року було здобуто воїнами-фронтовиками Великої Вітчизняної війни і героями тилу вікопомну Перемогу над фашистськими загарбниками. Цього священного, водночас радісного і сумного, дня ми з безмежною вдячністю згадуємо безсмертний ратний і трудовий подвиг захисників своєї Батьківщини, які не пошкодували власного життя заради її свободи і незалежності.

ВETERАНЫ — ГОРДОСТЬ ПРiДПРИЯТТЯ

В ветеранской организации ГП «ВостГОК» состоит на учете 5106 человек, большинство из которых — защитники Отечества. Среди них 82 участника боевых действий в Великой Отечественной войне, 420 человек — участники войны.

Большинство ветеранов-защитников Отечества — люди преклонного возраста. Многие из них принимают активное участие в деятельности ветеранской организации комбината, города, проводят большую общественную работу. Так, Воронченко Л.В., председатель совета ветеранской организации комбината — член исполкома горсовета, входит в состав группового комитета профсоюза, избран в городской совет ветеранов; Рыбак В.А. — первый заместитель председателя совета ветеранской организации комбината, председатель комиссии по работе среди участников войны, руководит работой волонтеров.

(Окончание на 6-й стр.)

Ми з гірким смутком схиляємо голови перед полеглими співвітчизниками у роки кривавого воєнного лихоліття.

У День Великої Перемоги ми знов і знов висловлюємо нашу особливу повагу і любов ветеранам, які сьогодні з нами поруч, хто мужньо виніс на своїх плечах труднощі післявоєнного часу, піднімав з руїн врятовану країну, розбудовував галузі народного господарства. Доземний уклін вам за це!

Славні наші переможці! Кожна організація ланка, вся атомпрофспілка-ва громада разом із соціальними парт-

нерами завжди із синівським обов'язком опікуватимуться вашими нагальними проблемами, робитимуть усе залежне від них, щоб ви постійно відчували нашу увагу і підтримку.

Прийміть сердечні вітання зі святом, дорогі ветерани, щирі побажання здоров'я, добра, теплих людських стосунків, родинного затишку і добробуту та багато-багато літ життя!

Мирного неба над головою, з Перемогою і благодатною весною!

З глибокою вдячністю і шанобою
Голова Атомпрофспілки України
Валерій МАТОВ

Призыв «Все для Победы!»

придавал сил и вдохновлял на подвиги

На долю ветеранов Восточного горно-обогатительного комбината выпали все тяготы войны и послевоенного времени. У каждого из них свой тернистый жизненный путь, но объединяет их сила духа и беззаветная преданность Родине.

— Многие пришлось в жизни повидать, хлебнуть горя сполна, — начинает свой рассказ Григорий Евтхеевич Григоренко, почетный ветеран труда ГП «ВостГОК». — Особенно тяжелыми были детские годы: сначала голод тридцать третьего, затем — война. Родом я из села Бородаевка, что на Днепропетровщине. Оно находится на трассе Киев—Днепропетровск. Для освобождения Днепропетровска нашим войскам нужно было

зайти с тыла, переправившись на правый берег Днепра. В районе нашего села как раз и происходило форсирование реки, которым руководил командир 72-й стрелковой дивизии генерал-майор А.Н.Лосев. За успешное проведение этой операции он был удостоен звания Героя Советского Союза. В течение двух недель немцы бомбили переправу с восхода солнца и до заката.

(Окончание на 6-й стр.)

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ: РОБОЧА ПОЇЗДКА МІНІСТРА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

СОЦІАЛЬНІ ПИТАННЯ, ЩО ПОТРЕБУЮТЬ ЗБАЛАНСОВАНОСТІ УПРАВЛІННЯ

Напередодні 26-х роковин Чорнобильської катастрофи відбулася поїздка міністра соціальної політики України Н.Королевської у зону відчуження. Разом із нею до Чорнобиля прибули представники громадських організацій та ЗМІ.

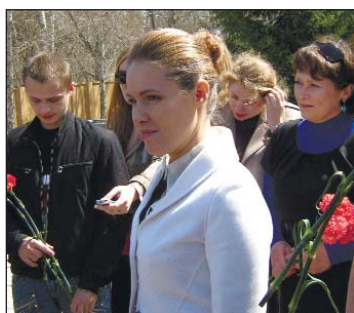
Після спілкування з мешканцями с. Дитятки, що межує із режимною територією, Н.Королевська провела зустріч з керівниками підприємств зони відчуження, які підпорядковані Держагентству України з управління зоною відчуження, та профспілковим активом Чорнобильської ООП та ДП УЗФО ЧАЕС. Міністр щиро подякувала керівництву ДАЗВ України, Раді голів Чорнобильської ООП за запрошення до зони відчуження і теплий прийом. Вона вперше перебуває у Чорнобильській зоні і тому багато вражень — від людей, з якими вона спілкувалася, масштабів катастрофи та героїзму працівників, які ліквідують її наслідки.

Представник Атомпрофспілки М.Тетерін від імені працівників підприємств зони відчуження оз-

вучив Н.Королевській низку питань, що стосуються соціально-економічного захисту працівників, які беруть участь у роботах з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Зокрема про:

1. Необхідність внесення змін до Переліку підприємств, установ і організацій зони відчуження, працівники яких мають право на пільгову пенсію за Списком № 1.

У період з 1986 по 2010 рік право на пільгову пенсію за Списком № 1 мали всі працівники зони відчуження, в тому числі пожежники, міліція, СБУ, прокуратура, державні службовці ДАЗВ України. Проте з 2010 року було змінено порядок призначення пільгових пенсій працівникам зони відчуження, внаслідок чого Мінсоцполітики виключило з наказу МНС України від 13.03.2012 № 576 згаданих службовців, тому що вони мають спеціальні закони, якими і повинні користуватися при оформленні пенсій, що суперечить статті 56 Закону України «Про статус і соціальний захист грома-

дян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», та соціальні гарантії згаданих осіб, що є порушенням Конституції України.

2. Прискорення прийняття Кабінетом Міністрів України постанови «Про затвердження переліків робіт з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, на яких встановлюється підвищена оплата праці».

(Закінчення на 5-й стор.)

АТОМПРОФСПІЛКА УКРАЇНИ ЗАСТЕРІГАЄ І НАПОЛЯГАЄ

ЗАЛИШИТИ СМСЧ СПЕЦІАЛІЗОВАНИМИ

У Дніпропетровській області розташовані три спеціалізовані медико-санітарні частини, що перебувають у колі діяльності Атомпрофспілки України і, як засвідчує сама назва, є спеціалізованими. Заклади беруть участь у реалізації державних програм з надання медичної допомоги відповідним категоріям громадян відповідно до українських законів. Деякі чиновники, чи то через необізнаність із законодавством, а може, з чіткією волею, порушують питання передачі згаданих ДЗ СМСЧ у комунальну власність: «у користування територіальних громад». Якщо це станеться, можна буде забути і про виконання державних програм, і про надання необхідної працівникам ядерно-енергетичної галузі спеціалізованої медичної допомоги, застерігає Атомпрофспілка і наполягає на виваженості рішень державних високопосадовців.

Як відомо, згідно з президентською програмою економічних реформ на 2010—2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» передбачається передача державних закладів охорони здоров'я, що належать до сфери управління Міністерства охорони здоров'я України (крім закладів загальнодержавного значення) і надають медичну допомогу населенню, у тому числі за професійною, не пов'язаною зі станом здоров'я людини, ознакою, у власність відповідних територіальних громад.

«Геніальна» ідея передачі у комунальну власність торкнулася і спеціалізованої медико-санітарної час-

тини № 8 (м. Дніпродзержинськ). Хоча СМСЧ № 8 постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2011 року № 501 включено до Переліку закладів охорони здоров'я та програм у галузі охорони здоров'я, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, видатки на які здійснюються з державного бюджету. А ще, відповідно до Плану першочергових заходів на період до 2009 року з поліпшення екологічного стану м. Дніпродзержинськ, передбачено створення на базі СМСЧ № 8 реабілітаційного центру з обстеження жителів міста Дніпродзержинська та обслуговування ветеранів уранового виробництва.

(Закінчення на 3-й стор.)

У ПРЕЗИДІЇ ЦК АТОМПРОФСПІЛКИ УКРАЇНИ

Принцип профспілкового інтересу — ефективний діалог і взаємодія

На черговому засіданні Президії ЦК профспілки, що відбулося 18 квітня 2013 року, розглянуто низку принципових питань. Зокрема, заслухавши інформацію завідувача відділу організаційної роботи ЦК профспілки Сергія Голоти про статистичний звіт Атомпрофспілки за 2012 рік, Президія своєю постановою затвердила його, а також прийняла рішення, згідно з п. 9.8.14 та п. 12.13 Статуту профспілки, про внесення до порядку денного III Пленуму ЦК профспілки питання «Про виключення профспілкових організацій зі складу профспілки за порушення Статуту».

У ході засідання Президії ЦК Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов поінформував, що Атомпрофспілка України ще у червні 2012 року надала свої зауваження до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про порядок здійснення витрат суб'єктами господарювання державного сектору економіки у разі незатвердження (непогодження) річних фінансових планів у встановленому порядку», яким передбачалося встановити обмеження, в тому числі на капітальні інвестиції, надання благодійної, спонсорської та іншої допомоги, соціально-культурні заходи, медичне обслуговування, відрядження профспілкам тощо. Деякі пропозиції Атомпрофспілки були

враховані, але, на жаль, у постанові КМУ від 3.10.2012 № 899 залишилось трактування про обмеження витрат «на благодійну, спонсорську та іншу допомогу».

Посилаючись на вищезазначену норму, у 2013 році, наприклад, на ВП ХАЕС припинено соціальні виплати працівникам на дітей-інвалідів, дітей-сиріт і дітей-напівсиріт, на поховання, при народженні дитини, по догляду за дитиною до 3-х років, чим порушено виконання умов Колективного договору ДП НАЕК «Енергоатом».

Зважаючи на це, Президія ЦК профспілки схвалила рішення направити до Кабінету Міністрів України запит щодо роз'яснення терміну «інша допомога», застосованого у постанові КМУ від 3.10.2012 № 899, та чи входять до нього («іншої допомоги») соціальні виплати працівникам, передбачені Колективним договором Компанії.

Розглянувши лист Голови Федерації профспілок України Юрія Кулика від 18.03.2013 року «Про співпрацю організації профспілки з територіальними профоб'єднаннями», Президія ЦК профспілки постановила:

1. Зазначити, що Статут Атомпрофспілки України, затверджений V З'їздом Атомпрофспілки 28 березня 2012 року, не передбачає входження організаційних ланок Атомпрофспілки до будь-яких інших територіальних профоб'єднань і ця умова

обов'язкова для всіх без винятку профорганізацій.

2. Поінформувати Голову ФПУ, що виконання Постанови Ради ФПУ від 15.03.2012 року № Р-5-4 «Про заходи з організаційного зміцнення Федерації профспілок України» в частині вирішення питання щодо входження ППО та ООП Атомпрофспілки до складу територіальних профоб'єднань не є можливим без внесення відповідних змін до Статуту.

3. Встановити, що укладання угод про співпрацю та взаємодію між ППО та ООП Атомпрофспілки та територіальними профорганізаціями є правом відповідних профорганізацій, за умови, що ці угоди передбачатимуть лише обмін інформацією, надання консультативної-методичної та навчальної допомоги, участь у регіональних масових профспілкових заходах.

4. Входження голів ППО та ООП Атомпрофспілки до складу міжгалузевих рад профспілок територіальних профоб'єднань можливе лише за рішенням Президії ЦК профспілки (п.9.11.25 Статуту Атомпрофспілки).

5. ППО та ООП профспілки негайно інформувати ЦК профспілки про спроби втручання у внутрішньоспілкову діяльність з боку територіальних профоб'єднань та посадових осіб ФПУ.

У зв'язку з пропозицією Представництва Фонду ім. Фрідриха Еберта в Україні провести у червні поточного року спільно з білоруською Профспілкою працівників хімічної промисловості семінар з питань колективно-договірного регулювання, Президія ЦК профспілки прийняла рішення про участь у підготовці та проведенні цього семінару, який відбудеться у м. Чернігів з 27 по 30 червня 2013 року. Для участі у семінарі від Атомпрофспілки запропоновано профспілковим організаціям направити своїх представників, а саме: по дві особи від ППО ВП ЗАЕС; ППО ВП РАЕС; ППО ХАЕС; ППО ЧАЕС; ЮООП; СООП; ЧООП; й одна особа — від ЕООП.

За результатами розгляду інших питань, усього було сім, порядку денного на засіданні Президії ЦК профспілки прийнято відповідні постанови.

МІСЦЕ ТРАГЕДІЇ — МІСЦЕ ПОДВИГУ

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ ЧОРНОБИЛЯ

25 та 26 квітня у місті Чорнобилі відбулися жалобні заходи з ушанування пам'яті померлих та постраждалих внаслідок трагедії, яка сталася на Чорнобильській атомній електростанції 1986 року.

Цим заходам передувала велика підготовча робота, бо у ці дні до зони відчуження прибуває багато гостей — ветерани ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, представники громадських організацій та засобів масової інформації, колишні жителі населених пунктів зони відчуження. Силами працівників підприємств зони відчуження були впорядковані прилеглі території, пам'ятники загиблим та померлим, місця, де заплановано проведення заходів.

У Будинку культури м. Чорнобиля була розгорнута виставка робіт аматорів, приурочена до цієї сумної дати. Свої роботи виставили працівники зони відчуження Леонід Однолько, Наталія Пояркова, Світлана Михайлюк, Тамара Борисенко, Олена Гаріна, Галина Кісаретова, Валентина Шиш та інші.

О 19 годині на символічній карті зони відчуження меморіалу «Зірка Полин», де позначені села і міста, відселені у 1986 році, були запалені поминальні свічки.

Вечірні заходи розпочалися проведенням концерту-реквієму у Будинку культури під керівництвом художнього керівника Тамари Борисенко. На сцену виходили Олександр Дем'яновський, Микола Новгородський, Тетяна Потапенко, Ала Прищепа, які присвятили свої виступи учасникам ліквідації Чорнобильської катастрофи.

О 23 годині біля меморіалу «Зірка Полин» учасники церемонії тримали у руках запалені поминальні свічки, які символічно нагадували душі загиблих і померлих.

Настоятель Свято-Іллінської церкви отець Микола провів заупокійну літургію на поминальні жертв Чорнобильської катастрофи. Разом з ним за упокій померлих молилися присутні на заходах працівники та прочани, які приїхали для участі у поминальному молебні.

Після закінчення літургії концерт-реквієм відкрив Василь Махно — заступник начальника ЦОТЗ ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» та Олександр Рябека — голова Всеукраїнської громадської організації «Асоціація «Афганці Чорнобиля».

(Закінчення на 5-й стор.)

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ КРИЗЬ ПРИЗМУ НЕВИКОНАНОГО КОЛЕКТИВНОГО ДОГОВОРУ

ДІЮЧЕ ВИРОБНИЦТВО — ПЕРША ЗАІНТЕРЕСОВАНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ

Відбулася конференція трудового колективу Державного науково-виробничого підприємства «Цирконій» (м. Дніпродзержинськ, Дніпропетровська область), на якій було підбито підсумки виконання зобов'язань колективного договору за 2012 рік. У роботі конференції взяла участь заступник директора департаменту — начальник управління ядерного комплексу Міністерства енергетики та вугільної промисловості України Петро Чернов, Голова Атомпрофспілки України Валерій Матов.

Генеральний директор ДНВП «Цирконій» Володимир Соболев та голова профспілкового комітету підприємства Василь Кісільов звітували перед працівниками про виконання зобов'язань за колективним договором, а точніше — невиконання основних пунктів колективного договору, зокрема, з виробничої діяльності, фінансового плану і виплати заробітної плати.

Працівники підприємства піддали різкій критиці бездіяльність адміністрації у вирішенні питання налагодження виробничої діяльності ДНВП «Цирконій», і як наслідок, затримки виплат заробітної плати працівникам. Особливо у скрутному становищі опинилися працівники, які є єдиними

годувальниками у сім'ї, зазначила вдова апаратника металург Наталія Баранова. Дорікали керівництву підприємства за невірне рішення питання зняття арешту з рахунків підприємства, зокрема, від імені колективу виступив слюсар Володимир Плюта. Про борги підприємства перед Пенсійним фондом та їх негативні наслідки для колективу говорив у своєму виступі голова цехкому Сергій Толок.

Чи буде розв'язано хронічну головну проблему підприємства — забезпечення трудової зайнятості працівників ДНВП «Цирконій» і своєчасну та належну оплату їхньої праці? — на це поки що відповіді держави в особі Міністерства

енергетики та вугільної промисловості України не здатна, зазначає голова профспілкового комітету підприємства Василь Кісільов. Колектив «Цирконію» сьогодні практично власними силами намагається впоратися із ситуацією та зберегти підприємство. Конференція трудового колективу ДНВП «Цирконій» прийняла відповідні рішення і колективний договір на 2013 рік.

Довідково. ДНВП «Цирконій» було створено у листопаді 1997 року шляхом виведення зі складу ДП «Придніпровський хімічний завод». Основним призначенням підприємства мав бути випуск цирконієво-гафнієвої продукції, яка б забезпечувала потребу ядерно-паливного циклу. Однак з червня 2002 року підприємство опинилось у процедурі банкрутства. До кінця 2008 року планувалося завершити процедуру санації «Цирконію» і включити його до складу концерну «Ядерне паливо України».

АТОМПРОФСПІЛКА УКРАЇНИ ЗАСТЕРІГАЄ І НАПОЛЯГАЄ

ЗАЛИШИТИ СМСЧ СПЕЦІАЛІЗОВАНИМИ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Працівники новоутворених підприємств працюють на території, що має сім сховищ, в яких заховані радіаційно забруднені відходи. Програма приведення в безпечний стан уранових об'єктів Придніпровського хімічного заводу передбачає «створення на базі СМСЧ науково-профілактичного центру з радіаційної медицини «для вивчення стану здоров'я, медичного нагляду, профілактики, реабілітації та оздоровлення ветеранів ВО ПХЗ та членів їхніх сімей, працюючих на радіоактивно забрудненій території колишнього уранового виробництва, а також жителів міста та прилеглих районів, які мешкають у санітарних зонах».

Є розпорядження Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо забезпечення екологічної безпеки м. Дніпродзержинськ та поліпшення соціального захисту населення міста» і затверджено план заходів з екологічної безпеки. Планом передбачено забезпечення у першочерговому порядку здійснення заходів з поліпшення медичного обслуговування

населення м. Дніпродзержинськ та санаторно-курортного лікування ветеранів праці, які мають таке право відповідно до законодавства. Було заплановано і державні видатки: упродовж 2010—2012 років — 6,0 млн. грн., по 2,0 млн. грн. щорічно — для придбання комплексного медичного обладнання для проведення обстеження населення міста. У листопаді 2010 року із державного бюджету надійшли 2,0 млн. грн. На ці кошти придбано медичне, хірургічне та ортопедичне устаткування, яке встановлено та працює за призначенням. Тобто створення на базі СМСЧ реабілітаційного центру частково здійснено.

Однак у разі передачі СМСЧ №8 до спільної власності територіальної громади про завершення організації на базі медико-санітарної частини реабілітаційного центру можна забути. Аж до закладу тоді не зможе отримувати бюджетні кошти та брати участь у загальнодержавній цільовій екологічній програмі приведення до безпечного стану уранових об'єктів виробничого об'єднання «Придніпровський хімічний завод». А головне, СМСЧ №8

не зможе брати участь в обстеженні екологічного стану території міста та стану і динаміки захворювань населення. Наявні дані стану захворюваності свідчать про значне перевищення середньостатистичних обласних показників. Наприклад, у дітей — у 1,8 разу. Значно більшою в м. Дніпродзержинськ є також смертність серед працездатного населення репродуктивного віку.

Зважаючи на це та на прохання трудових колективів, Голова Атомпрофспілки України звернувся до голови Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Сех І.І., першого заступника голови Дніпропетровської облдержадміністрації Крупського А.Ф., директора департаменту охорони здоров'я Дніпропетровської облдержадміністрації Гінзбург В.Г., міського голови м. Дніпродзержинськ Сафранова С.О. з проханнями і сподіваннями на виважені рішення про недопущення передачі СМСЧ №8 у комунальну власність, недопущення зриву Програми приведення у безпечний стан (уранових)

об'єктів Придніпровського хімічного заводу, збереження кількості видів медичної допомоги у спеціалізованому медичному закладі.

Голові Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Ірині Сех Голо-

ва Атомпрофспілки Валерій Матов надіслав такі профспілкові пропозиції:

1. Проведення аналізу екологічної та соціальної ситуації у м. Дніпродзержинськ та підготовку пропо-

чення екологічної безпеки м. Дніпродзержинськ та поліпшення соціального захисту населення міста, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2010 року №1628.

3. Відновлення затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11 серпня 2010 року № 1628 бюджетного фінансування програми створення на базі державного закладу СМСЧ №8 МОЗ України міста Дніпродзержинська реабілітаційного центру на 30 ліжок-місць та закупівлю додаткового медичного обладнання, необхідного для його функціонування.

Прес-центр
Атомпрофспілки

З ТУРБОЮ ПРО ЗДОРОВ'Я АТОМНИКІВ

ДОКТОРУ БОЛЕТЬ ЗАПРЕЩАЕТСЯ

Трудно себе представить, що ще століття назад жінкам приходилося п'ядь за п'яддю завоювати право на медичне образование. А нині в медицині більшість складають жінки — от сестри милосердя до висококваліфікованого врача. А ведь професія врача — сложная, ответственная, самоотверженная, часто тяжелая и физически, и эмоционально. И все это ложится на хрупкие женские плечи. Заведуюцюю цеховым терапевтическим отделением СМСЧ-2 Татьяна Викторовну Феодентова (на снимке) знают практически все работницы Южно-Украинской АЭС — без малого 25 лет она стоит на страже здоровья атомщиков.

Татьяна Феодентова относится к той категории медицинских работников, для которых их профессия является призванием. Еще в подростковом возрасте ей пришлось вместе с мамой не только выхаживать, но и лечить от стафилококка новорожденного сестренку. Если до этого еще были сомнения по поводу будущей профессии, то после такого испытания она точно знала, что сможет работать врачом, и в возрасте 15 лет стала студенткой медицинского училища, а после его успешного окончания — медицинского института.

Дипломованный врач Татьяна Феодентова еще не знала, что, выйдя замуж за атомщика, ей как доктору в дальнейшем предстоит взять под свою опеку еще и многочисленный коллектив атомной станции. «Я хотела работать в стационаре, но меня сразу определили на должность цехового терапевта, так как таковых тогда не хватало, — вспоминает Татьяна Викторовна. — Так я начала работать с атомщиками. С тех пор прошло немало лет,

но я многих не просто помню, но и знаю состояние их здоровья, проблемы, которые возникали. За эти годы произошла уже и смена поколений, поэтому сейчас, зная особенности здоровья родителей, стараюсь предупредить некоторые наследственные заболевания их детей».

Татьяна Феодентова сказала, что в детстве, когда профессия врача была еще мечтой, ей хотелось, чтобы все люди никогда не болели и были счастливы. Судя по тому, с какой озабоченностью и тревогой говорит она о здоровье своих пациентов, не трудно догадаться, что в каждом из них остается часть ее души. «Я очень люблю свою работу, но все-таки самой трудной частью моей деятельности остается психологическая работа с людьми, — говорит Татьяна Викторовна. — Хочется сделать так, чтобы каждый человек понял, что его здоровье — это самое главное, и что любую болезнь нужно лечить. Порой очень трудно достучаться до человека. А как больно и тяжело наблюдать инфаркты, инсульты... Я с большим уважением отношусь к нашим специалистам, восхищаюсь их профессионализмом, и так хочется, чтобы они были здоровы и спокойно занимались своей работой. Но только моего желания мало, нужно, чтобы человек, который ответственно относится к своей работе, также ответственно относился и к своему здоровью. К сожалению, часто приходится наблюдать пренебрежительное отношение к советам доктора».

Цеховая терапевтическая служба ведет работу и непосредственно в подразделениях. Минимум дважды в год врачи встречаются с руководителями, профсоюзными лидерами, где проводят анализ заболеваемости персонала, берут на контроль тех, у кого есть проблемы со здоровьем. Заведуюцюю цеховым терапевтическим отделением говорит, что это один из способов заставить работников предприятия обратить пристальное внимание на свое здоровье.

Когда заходит речь о реформировании медицины в Украине, Татьяна Феодентова говорит, что очень надеется на то, что атомная отрасль не останется без медицинского обслуживания, а цеховая терапевтическая служба, соответственно, не утратит контроль над здоровьем работников АЭС.

Несмотря на то, что большая часть времени Татьяна Викторовна проводит на работе, она находит время и для семьи, и для ухода за дачным участком. Правда, есть одно табу. «Нам, докторам, болеть вообще запрещено, — утверждает Татьяна Викторовна. — Если чувствуем какой-то сбой в организме, стараемся дома подлечиться, профилактику делаем, а если уж совсем невмоготу, то 2—3 дня отлежался — и опять в бой!».

Оксана МИСЮКЕВИЧ.
Фото А. ЗАПОЛЬСКОГО.

ОХОРОНА ПРАЦІ АКТУАЛЬНА ЗАВЖДИ

Здоров'я працівника, насамперед, у руках самого працівника

Указом Президента України від 18 серпня 2006 року щороку 28 квітня відзначається День охорони праці, який започатковує на підприємствах і в організаціях низку заходів у форматі тижня або місячника з питань безпеки та охорони праці з підбиттям підсумків результатів цільових перевірок. Хоча охорона праці актуальна пожиттєво, незважаючи, де і які роботи виконують люди. Бо є святе правило: безпека — це, насамперед, ти!

Згідно зі ст.5 законодавства України про охорону здоров'я, державні, громадські або інші органи, підприємства, установи, організації, посадовці та рядові громадяни зобов'язані забезпечити пріоритетність охорони здоров'я у власній діяльності, не завдавати шкоди здоров'ю задіяного персоналу та інших осіб.

У процесі виробничої діяльності людина неминує вступає у взаємодію зі знаряддями праці та іншими людьми і привносить до оточуючого довкілля певні зміни, що часто стосуються хімічного й біологічного складу середовища, його фізичних характеристик.

Безперечно, що від умов праці залежать як здоров'я та працездатність трудівника, так і його ставлення до праці й результати роботи.

Якщо стан умов праці такий, що виробничі (професійні) небезпека відсутня — це свідчить про нормальні умови праці, що забезпечуються як безпекою виробничого процесу та належною роботою устаткування, так і дотриманням усіма причетними технологічних інструкцій з експлуатації того устаткування, контролем за його справністю й правильним використанням засобів колективного та індивідуального захисту.

Рівень профзахворюваності значною мірою залежить від тісноти контакту людини з пилом (кристалічним діоксидом силіцію, оксидами заліза тощо), який викликає пневмокози та інші недуги. Найбільшому ризику в процесі роботи піддаються працівники видобувної та будівельної галузей, ливарного й хімічного виробництва. Не менш потерпають ті, хто зайнятий виконанням електрозварювальних та різноманітних шліфувальних робіт.

Загальновідомо, що вплив виробничих чинників не обмежується тільки тим, що вони спричиняють професійні захворювання. Давно помічено, що особи, які контактують з токсичними речовинами, мають ослаблений імунітет, частіше хворіють на загальні захворювання (грип, запалення верхніх дихальних шляхів та легенів, страждають на розлади травлення і т.д.), до того ж захворювання протікають у них важче, а процес одужання йде повільніше, через що такі працівники довше перебувають на лікарняних, і їх роботу змушені виконувати їхні товариші й колеги. Це повинен (зобов'язаний!) знати як роботодавець, так і сам працівник,

який погоджується виконувати ту чи іншу роботу, тим паче що своїм здоров'ям, а то й життям, найбільше ризикує саме він.

Обговорюючи питання профілактики професійних захворювань і запобігання негативному впливу шкідливих факторів виробничого середовища, необхідно підкреслити роль уже згаданого роботодавця в розробці оптимальних програм з управління гігієною праці з метою охорони здоров'я працюючих, спрямованих на забезпечення їх фізичного, психологічного та соціального благополуччя, підтримку високого рівня продуктивності праці.

Обов'язок роботодавця під час укладання трудового договору (у чому, знов-таки, повинен бути зацікавлений і сам працівник) — інформува-

роботами, на жаль, без засобів захисту, або й взагалі про них не згадується.

Окрім хімічних речовин та виробничого пилу, які здійснюють шкідливий вплив на організм, іноді ці працівники наражають себе ще й на чималу небезпеку від посудин, які працюють під тиском вибухонебезпечних газів, кисню, природного газу, оскільки балони, які застосовуються, випробовування на міцність проходили здебільшого досить давно, або й зовсім не перевірялися. Гадаю, не варто роз'яснювати, до чого може призвести такий підхід до вимог охорони праці. А ще при виконанні будівельних робіт поза підприємствами дуже часто порушуються елементарні правила поведіння з електротехнічними пристроями,

ти найманого робітника під розписку про умови праці, якщо такі є, про наявність на його робочому місці небезпечних виробничих факторів та можливі наслідки їх впливу на здоров'я. А ще — сповістити про права працівника на пільги і компенсації за роботу в таких умовах відповідно до законодавства та колективного договору.

На жаль, роботодавці (зокрема, приватні) не завжди приділяють належну увагу захисту своїх працівників від дії шкідливих факторів виробничого середовища. Відтак і самі робітники часто не знають про ту небезпеку, яку таїть у собі їх професія або місце роботи.

Позитивними тенденціями, які свідчать про ефективність заходів захисту, що все-таки виконуються на виробництві, є зменшення рівня професійної захворюваності серед працівників та зменшення загального числа випадків (питомої ваги) гострих професійних захворювань, збільшення інтервалу часу між початком роботи в цій професії і появою перших ознак хвороби, ефективність реабілітації і зменшення інвалідизації в результаті перенесеного професійного захворювання.

Не секрет, що значна частина наших співгромадян після основної роботи на підприємстві або з виходом на заслужений відпочинок пробує займатися різноманітними

більшість з яких, як свідчить практика, використовуються на тимчасових місцях, у незахищеному від вологості відкритому середовищі, через що переносні кабелі, які прокладаються безпосередньо по землі, зумовлюють високу ймовірність ураження електричним струмом. Тому доречним буде ще раз нагадати, що одним із ефективних заходів для захисту людей від можливого ураження електричним струмом є використання пристроїв захисного вимкнення — ПЗВ.

Підсумовуючи сказане, хотів би підказати працівникам, які забезпечують себе роботою самостійно та працівникам, котрі поза основною роботою бажують заробити додатково гроші, ні за яких умов не порушувати правил безпеки й гігієни праці, застосовувати засоби захисту й пам'ятати, що їх здоров'я значною мірою знаходиться в їхніх руках. Як кажуть у народі — всіх грошей не заробиш. Водночас, навіряд чи хто стверджуватиме, що здоров'я йому потрібне лише сьогодні. Отож якщо ти сам про себе не подбаєш — то ніхто за тебе цього не зробить. Не забувайте, що ви потрібні своїм рідним та близьким здоровими й неушкодженими. І робіть все для того, щоб не засмутити їх.

Микола ГЛАДІЧ,
технічний інспектор праці
ЦК Атомпрофспілки

АТОМПРОФСПІЛКА УКРАЇНИ: СЛОВО ВІД СОЦІАЛЬНОГО ПАРТНЕРА В ІНТЕР'ЄРІ ЗОНИ ВІДЧУЖЕННЯ

Головний чорнобилець України Володимир ХОЛОША: «БЕЗ РОЗВИТКУ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ КРАЇНА НЕ ЗМОЖЕ ОБІЙТИСЯ...»

Представляти читачам, особливо тим, кого сьогодні у державі кличуть чорнобиляцями, голову Державного агентства України з управління зоною відчуження Володимира Івановича Холошу, мабуть, немає потреби. В Україні небагато таких високопосадовців, які б залишили добрий слід у житті багатьох постраждалих внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, допомагали їм вирішувати проблемні питання, підтримували б душевно, психологічно. Холошу, все життя якого пов'язане з Чорнобилем, серед держчиновників, на думку багатьох соратників, профспілковців, спеціалістів та ліквідаторів, незрівнянно вивисше професійна відповідальність, порядність і прогностичність. Тому що він за будь-якої кон'юнктури не губить людських чеснот. І все ж складемо про нього певне досє саме для «АУ»: В. І. Холоша після закінчення теплоенергетичного факультету Київського політехнічного інституту почав працювати у 1978 році у цеху теплової автоматики та вимірювань Чорнобильської АЕС електрослужбовцем. Потім — начальником зміни цеху, заступником начальника зміни станції і начальником зміни енергоблока № 2. Якраз перед аварією був обраний заступником секретаря парткому станції з організаційної роботи, у цьому статусі з перших годин квітневої трагедії 1986 року брав участь у забезпеченні заходів з ліквідації аварії та її наслідків. У післяаварійні роки тривалий час виконував обов'язки секретаря парткому станції, потім очолював партійну організацію всієї зони відчуження. Працював заступником генерального директора НВО «Прип'ять». З 1991 по 1994 роки — заступник міністра України у справах захисту населення від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. У 1995-му помер перший міністр Мінчорнобиля України Георгій Олександрович Готовиць, Володимир Холоша виконував обов'язки міністра, і майже два роки, по 1996-й, працював міністром. Згодом, після створення МНС України, був першим заступником міністра з надзвичайних ситуацій Валерія Михайловича Кальченка. Залишився в різні роки працювати у цьому міністерстві заступником, першим заступником міністра, очолював Державний департамент — Адміністрацію зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення. Нині — голова Державного агентства України з управління зоною відчуження.

Зустріч з Володимиром Холошою відбулася у Чорнобилі, незадовго перед початком щотижневої операційної наради керівників і представників усіх підприємств, організацій і служб зони відчуження, і за збігом обставин, якраз після відвідань того дня Чорнобильської зони віце-прем'єр-міністром України Юрієм Бойком. З цього приводу і розпочалася розмова з Володимиром Івановичем.

— Роки минають, але увага до Чорнобиля постійна, особливо у квітні вона підвищена. Ось відбулася робоча поїздка віце-прем'єр-міністра Юрія Бойка у зону відчуження та на ДСП «Чорнобильська АЕС» для ознайомлення зі станом справ із зняттям станції з експлуатації та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. У зв'язку з цим було проведено представницьку нараду за участю заступника міністра Мінекології України — керівника апарату Дмитра Мормуля і голови Київської облдержадміністрації Анатолія Присяжнюка.

Намітили створити відповідну робочу групу з вирішення проблемних поточних питань, і з огляду на перспективу, як використати цей промисловий об'єкт і персонал у майбутньому, бо ЧАЕС поступово втрачає статус атомної станції. Торік з цих причин, за рішенням Держатомрегулювання, 3-й блок уже не є ядерною установкою, а об'єктом для поводження з РАВ. Така сама доля очікує на 1-й і 2-й блоки станції. Останній уже звільнено від відпрацьованого ядерного палива, залишилося тільки близько двох десятків касет пошкодженого палива у басейні вит-

римки. Цьогоріч закінчуємо вивантаження кондиційного ядерного палива з блока №1. У басейні витримки вивантажено відпрацьоване ядерне паливо декілька років тому з усіх трьох реакторів. Таким чином ми наближаємося до того, що у 2014 році буде позбавлено статусу ядерної установки блок № 2. Відтак залишиться у нас, фактично, сховище ВЯП як ядерна установка і блок №1, бо там ще буде знаходитися пошкоджене ядерне паливо.

Глава урядової делегації звернув особливу увагу на необхідність створення комплексної програми розвитку зони відчуження і ЧАЕС, зважаючи на висококваліфікований персонал, який задіяний тут, і на те, що є монопрофільне місто Славутич, і ця величезна територія зони площею близько 2600 км². Концепцією, яка затверджена урядом у липні 2012 року, зона відчуження розглядається не тільки як потенційне місце зі стабілізації радіаційної ситуації та недопущення винесення радіоактивності на навколишнє середовище і території, а й передбачаються відновлювальні процеси. Зокрема, йдеться про розміщення тут і об'єктів «зеленої» енергетики, — сонячних, вітрових електричних станцій, якщо це, звичайно, буде економічно вигідно.

Одним із ключових завдань зазначеної програми є подальший розвиток комплексу виробництва «Вектор», будівництва його першої та другої черги, що передбачає не тільки захоронення, а й переробку радіоактивних відходів. Це дозволить розв'язати проблеми поводження з радіоактивними відходами, які утворюються,

найперше, при здійсненні проекту зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС і перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему та тих радіоактивних відходів, які локалізовані у тимчасових сховищах зони відчуження.

Крім радіоактивних відходів чорнобильського походження, друга черга комплексу «Вектор» зможе приймати для переробки відпрацьоване ядерне паливо (а з часом і тверді РАВ), зокрема, з Южно-Української, Рівненської і Хмельницької атомних електростанцій України, та сховищі комбінатів державної корпорації «Українське державне об'єднання «Радон».

У ході робочої поїздки було розглянуто й інші актуальні питання: про невідповідність бюджетних призначень заявкам на реальне фінансування з державної скарбниці, що ускладнює виконання робіт, пов'язаних зі зняттям з експлуатації ЧАЕС, реалізацією інших перспективних програм. Також необхідно погасити заборгованість України за її міжнародними зобов'язаннями перед Чорнобильським фондом «Укриття» та Рахунком ядерної безпеки в сумі 19 млн. грн. за 2011—2012 роки.

Нагальним є питання відшкодування коштів Пенсійному фонду України на доставку і виплату пенсії особам, яким вона призначена на пільгових умовах до отримання ними права на пенсію за віком. Хотілося б, щоб це питання було врегульовано за аналогією, як його вирішено для шахтарів.

— **Ще якісь соціальні питання на цьому рівні озвучувалися?**

— Одним із проблемних, що давно з різних причин не вирішувалося, було питання, пов'язане з виходом працівників зони відчуження на пільгову пенсію за Списком № 1. Напередодні цієї робочої поїздки питання розглядали у Мінсоцполітики України, за участю Голови Атомпрофспілки Валерія Олександровича Матова і Представника профспілки Миколи Васильовича Тетеріна. Було визначено, що на поточний момент саме матеріалів з проведення атестації робочих місць у зоні відчуження для пільгового пенсійного забезпечення працівників достатньо, щоб місцеві відділення Пенсійного фонду на цій підставі приймали відповідні рішення. Як це передбачено нормативною базою, і що жодних додаткових роз'яснень і листів не потрібно, що донедавна вимагав Пенсійний фонд.

— **Володимире Івановичу, як відомо, Атомпрофспілка, упродовж усього періоду існування, високо цінує партнерські співпрацю — зараз в особі керівника ДАЗВ України. Без такої паритетної взаємодії, за визнанням виборних профорганів, неможливо була б активна соціальна політика, реальні здобутки у соціальному захисті працівників зони відчуження. Зацікавленість у цьому, довіра й бажання протестувалися й у ході підготовки та укладення між сторонами Галузевої угоди на 2012—2013 роки, з огляду на реорганізацію МНС України. Це не дифирамба, а констатація постійної, а не разової, соціальної відповідальності урядовця, який завжди вступає в діалог і як «влада» разом з профспілкою виявляє взаємоприйнятні рішення.**

— Я практично обізнаний з роботою Атомпроф-

спілки і як соціальний партнер, і як учасник, бо, по суті, є ветераном організації, регулярно всі ці роки сплачую внески.

Взагалі, роль профспілок надзвичайно важлива у вирішенні соціальних питань та забезпеченні стабільності трудових відносин. Діяльність працівників Атомпрофспілки допомагає трудовим колективам та окремим членам профспілки домогтися справедливості в конфліктних ситуаціях, дає надію на підтримку та захист їхніх прав. Атомпрофспілка завжди виходить на шляху для удосконалення своєї роботи зі служіння людям.

— **А тепер так не звучить запитання: хто вас більше «дістає» — Чорнобильська об'єднана організація профспілки чи профком ЧАЕС?**

— Представник Атомпрофспілки Микола Тетерін більш досвідчений як керівник і як профдіяч, і більш конструктивний. Ті питання, які він ставить, буде не на конфлікті, а на спільній позиції партнера, ефективний взаємодії. До речі, на уже згадуваній нараді у Мінсоцполітики було проведено, що коли знайдено взаєморозуміння між сторонами, то і проблему можна розв'язувати.

Максим Орлов перебуває нині у процесі становлення молодого, активного, динамічного профспілкового лідера. Він історію багатьох питань, наприклад, пов'язаних з радіаційним фактором, з пенсійним забезпеченням тощо, просто не знає, але намагається їх вирішувати «відрано» від інших. Тому його ідеї, постановка самих питань іноді призводять, так би мовити, до з'ясування стосунків, безрезультативного діалогу. Але з часом він набуває досвід керівника такої великої профспілкової організації, як станційна. У нього є потенціал, бо був на керівних посадах, працював на ЧАЕС.

— **ДАЗВ України зараз підпорядковано Мінекології та природних ресурсів, бо МНС України ліквідовано. Як проходить адаптація Держагентства?**

— МНС України формувалося на базі Мінчорнобиля свого часу. Було багато фахівців, які володіли нашими специфічними проблемами, і було простіше також їх розв'язувати з погляду нормативної бази. Але, думаю, що оцінювати, робити якісь завчасні висновки з такого перепідпорядкування зарано. Головне, що завдання і мета Держагентства і Міністерства — виконувати роботи на захист людей, докілья від радіаційного фактору, інших шкідливих чинників тощо, збігаються.

— **А ви обізнані з теперішнім станом ядерної енергетики України?**

— Дуже добре ситуацію не знаю, тому що опікуюся нашою Чорнобильською станцією, нашими характерними проблемами. Ми ж не виробляємо товарну продукцію, у нас своя специфіка. Знаю, що в «Енергоатомі» є фінансова проблема, що Компанія занижений тариф не влаштує, що бракує коштів на виконання заходів безпеки. На певних нарадах розглядаються ці питання, де бувають присутні.

— **Як ви вважаєте, доцільно завозити на переробку в зону відчуження відпрацьоване ядерне паливо з АЕС України? Ви знаєте, що наша держава щороку витрачає близько 200 млн. дол. за відповідні послуги в Росії, вартість яких постійно зростає.**

— Щоб тут був майданчик для хвостів НАЕК, це

абсолютно вірне рішення, бо завдання «Енергоатома» виробляти у безпечний спосіб електроенергію і фокусувати свої зусилля на цьому, насамперед. А те, що стосується поводження з РАВ, з ВЯП, можна доручити високопрофесійному колективу ЧАЕС. І перші кроки на шляху до такої спеціалізації уже зроблено. Це світовий досвід, так у Швеції, Канаді, де є компанія, що виробляють електроенергію, інші ж займаються хвостами, відпрацьованим паливом і РАВ.

Головне, щоб це були різні юридичні особи — одна, яка експлуатує АЕС, а друга — здійснює захоронення РАВ чи поводження з ВЯП. Принагідно зауважу, що, на мій погляд, висловлена фахівцями-ядерниками ідея про створення Міністерства атомної енергетики та промисловості навряд чи буде реалізована. У Європі міністерства не галузеві, не є суб'єктом господарювання, а функціонують як органи стратегічного планування і стратегічного розвитку.

З іншого боку, переконаний, що від атомної енергетики сьогодні не можна відмовлятися. Зважаючи на те, що у нас є поклади урану, є потенційна можливість займатися його видобутком, переробкою і мати свою долю у виробленні палива для АЕС. Ядерна сфера держави вишколила спеціалістів світового рівня, потурбувалася про їх якісне системне оновлення, має трудову еліту, сучасну інфраструктуру на всіх виробничо-господарських рівнях.

Без розвитку атомної енергетики Україна не зможе обійтися у найближчі десятиліття, хоч би якою була заманливою альтернатива електроенергетики — і сонячна, і вітрова, але це значно відсотки, а базову складову генерації, 50%, становлять АЕС.

— **Ви завжди охоче йдете на контакти з журналістами, що приваблює. Своєю часу ви були причетні до створення газети МНС України «Вісник Чорнобиля». Цього року їй було б 25 років, але два роки тому «Вісник» припинив своє існування.**

— Дуже прикро, що так сталося. «Вісник Чорнобиля» був затребуваний, це була «окопна правда» постраждалих внаслідок аварії на ЧАЕС. Газета висвітлювала проблеми Чорнобиля, мала сотні тисяч передплатників у країні. На жаль, і агентство «Чорнобильінформ» швидко за все, припинити свої функції. Там залишився тільки журнал «Надзвичайна ситуація», права на видавництво якого перебрала на себе Державна служба з питань надзвичайних ситуацій. Що стосується обслуговування іноземних делегацій і громадян, які відвідують зону відчуження, ці обов'язки уже закріплено за ДП «Чорнобильський спецкомбінат».

Ось такі «плоди» діяльності новопризначеного, недосвідченого керівника агентства, з якою ми мали декілька розмов з приводу збереження його статусу, і яка діяла, чинила все своєму, фактично, загубила організацію.

Утішає, правда, те, що Свідцтво про державну реєстрацію «Вісника Чорнобиля» збережено, а тематична вкладка з однойменною назвою друкується у журналі «Надзвичайна ситуація». Час покаже розвиток подій у цьому інформаційному сегменті.

— **Володимире Івановичу, знайомством зі станом справ у зоні ми розпочали розмову і знайомст-**

вом завершили. Яка нині ситуація зі своєчасної виплати зарплати працівникам зони відчуження?

— Затримки завжди виникають на початку року, поки не затверджені паспорти бюджетних програм, відповідні бюджетні призначення не зроблені. На сьогодні зарплатну плату люди поотримували і на ЧАЕС, і в зоні відчуження, і в системі УкрДО «Радон». На жаль, є зарплатні борги по Групі управління проектом на ЧАЕС. Тут декільком десяткам людей зарплату нараховують із внеску України в Чорнобильський фонд «Укриття», бюджетні кошти до якого надходять хронічно із запізненням. Працівники ГУП ще не отримали зарплату за березень, але є відповідні доручення з вирішення цього питання.

— **Чому у міжнародних проєктах, таких як «Укриття», наприклад, відсутня соціальна складова?**

— Ці програми включають тільки матеріали, робочу силу, зарплату, охорону праці і не передбачають якихось пільг, компенсацій.

— **Один із відомих науковців Леонід Францевич у 2000 році прогнозував, якою буде Чорнобильська зона у XXI сторіччі. Він писав, що через «стале скорочення видатків на зону відчуження її покинуть напризволяще. Це буде зватися автореабілітацією».**

— У цьому випадку автореабілітація проходить незалежно від діяльності людини. Сьогодні 2013 рік. І ми не можемо сказати, що тільки ці процеси відбуваються на території зони відчуження, бо тут працюють над захороненням РАВ, їх перепрохованням із місць локального зберігання, де вони були підтоплені. Реалізуємо проєкт науково обґрунтованого протирадіаційного захисту річки Дніпро. Якщо європейський норматив на питну воду становить 2 тис. беккерелів на метр кубічний, або 2 беккереля на літр, то у нас, у Чорнобилі, зараз — 100—150 беккерелів, у 15—20 разів нижче від європейського показника для питної води. А в Київському водосховищі ще краща її якість. Для підвищення радіаційної безпеки створено систему протипожежного захисту лісових масивів зони відчуження. Одне слово, люди підтримують тут, на території високої техногенної небезпеки, стабільний радіо-екологічний стан. Зараз пропускаямо весняне водопілля, насосна станція, відповідні протиповеневі дамби обслуговуються.

На ЧАЕС реалізується проєкт виведення ставка-охолоджувача з експлуатації, що знаходиться на висоті 6—7 метрів над річкою Прип'ять, загрозовано нависає над нею. Станція віддамає і закріє водосховище, тим паче що воно певною мірою забруднене. Завдяки цьому заходу буде зекономлено державні кошти на його обслуговування, убезпечено дамби і винесення радіонуклідів водним шляхом. Цей екологічний проєкт мав міжнародне обґрунтування, але здійснюється він за гроші з бюджету України.

— **Дозвольте, Володимире Івановичу, на цій чорнобильській, дещо оптимістичній ноті подякувати за розмову і побажати як ліквідатору 2-ї категорії з 1986 року премічного здоров'я і трудового довголіття.**

Спілкувався
Микола ПЕТРИЧЕНКО,
учасник ЛНА на ЧАЕС
III категорії

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ: РОБОЧА ПОЇЗДКА МІНІСТРА СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

СОЦІАЛЬНІ ПИТАННЯ, ЩО ПОТРЕБУЮТЬ ЗБАЛАНСОВАНОСТІ УПРАВЛІННЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Це питання викликане тим, що сьогодні на практиці керуються типовими переліками, які були затверджені Держкомпраці Союзу РСР у 1986 році. На основі типових переліків підприємства опрацьовували свої переліки робіт, на яких провадиться доплата за роботу у важких і шкідливих умовах праці. Наслідком цього є відсутність правової бази для встановлення підвищеної оплати праці під час роботи з радіоактивними речовинами, що призводить до зростання соціальної напруги у колективах підприємств зони відчуження та спецкомбінатів державної корпорації «Радон».

Проект вказаної постанови урядом погоджується декілька років і на сьогодні перебуває на остаточному погодженні в Мінінеомики.

3. Внесення зміни до законодавства про пенсійне забезпечення стосовно порядку відшкодування Пенсійному фонду України витрат на виплату та доставку пенсій, призначених на пільгових умовах працівникам Чорнобильської АЕС та інших підприємств і організацій зони відчуження.

Проблема постала у тому, що фінансування робіт, які виконуються на Чорнобильській АЕС та в зоні відчуження, повністю здійснюється за рахунок Державного бюджету України. Але фінансування на покриття витрат ПФУ не надається в повному обсязі. Внаслідок несвоєчасного та недостатнього фінансування підприємств, з незалежних від них причин, порушується пенсійне законодавство та законодавство з оплати праці, а ПФУ застосовує заходи примусового стягнення заборгованості в судовому порядку, що у свою чергу на стадії виконавчого провадження може призвести до арешту рахунків підприємств, а отже, поставити під загрозу забезпечення ядерної та радіаційної безпеки.

4. Необхідність внесення змін до Закону Ук-

раїни «Про загальні засади подальшої експлуатації і зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого четвертого енергоблока Чорнобильської АЕС на екологічно безпечну систему» з метою поширення дії статті 12 цього закону на працівників підприємств, створених внаслідок реорганізації ЧАЕС, які влаштувалися на роботу на ЧАЕС до 15 грудня 2000 року.

Після реорганізації ДСП ЧАЕС створені відокремлені підрозділи, які здійснюють свою діяльність за функціональною ознакою. На сьогодні — це держпідприємство УЗФО, 580 працівників

підприємствах, які були реорганізовані, та на яких не була проведена атестація робочих місць.

6. Про проведення осу-

часнення пенсій працюючим пенсіонерам.
Це питання викликане тим, що сьогодні при перерахунку пенсій працюючим використовується розмір середньої заробітної плати за 2007 рік. Тому у тих, хто оформлює пенсію, наприклад, у 2013 році, вона значно більша, ніж у тих, хто її оформляв до 2007 року. Тим, хто оформлює пенсію вперше, за базову середню заробітну плату беруть середню заробітну плату за попередній рік, а вона значно більша,

якого виконують ті самі обов'язки, працюють на цих же робочих місцях, що і до реорганізації, але вже не можуть користуватись пільгами, які прописані в статті 12 згаданого закону, тому що вони вже не є працівниками ЧАЕС.

5. Про визначення права на пільгову пенсію працівників підприємств зони відчуження, які були реорганізовані відповідно до наказу МНС України №1086 від 9 грудня 2010 року, та на яких не було проведено атестацію робочих місць.

Працівники реорганізованих підприємств позбавлені права на призначення пенсії за віком на пільгових умовах за період роботи на

ніж у 2007 році, тому у працюючих пенсіонерів пенсія значно менша, ніж у тих, хто оформляє пенсію сьогодні.

7. Про будівництво жит-

ла для працівників підприємств зони відчуження.
Протягом останніх 10 років працівники підприємств зони відчуження не отримали від держави жодного квадратного метра житла. Значна частина працівників, які потребують поліпшення житлових умов, є учасниками ЛНА на ЧАЕС 2-ї та 3-ї категорій та користуються правом на позачергове та першочергове отримання житла.

Н.Королевська уважно вислухала запитання, за-

певнила, що всі їх ретельно розглянуть та приймуть відповідні рішення. Міністр запропонувала створити робочу групу з представників Мінсоцполітики України, ДАЗВ України та Чорнобильської ООП для розгляду цих пропозицій і розробки потрібних заходів. Від Чорнобильської ООП до складу цієї групи включено Представника Атомпрофспілки М.Тетеріна.

Після робочої наради Н.Королевська разом з головою ДАЗВ України В.Холошею та Представником Атомпрофспілки М.Тетеріним відвідала Алею Пам'яті м. Чорнобиль і меморіальний комплекс-музей «Зірка Полин».

Керівник соціального міністерства вшанувала пам'ять героїв пожежних і поклала квіти до пам'ятника «Тим, хто врятував світ».

Одними з тих, хто цього дня відвідав зону відчуження та брав участь у меморіальних заходах, були представники ВГО «Ветерани Чорнобиля» на чолі з його керівником В.Проскуриним. Представники Чорнобильської ООП надали можливість учасникам ЛНА на ЧАЕС відвідати у м. Чорнобиль: Свято-Іллінську церкву, Парк Слави і музейний комплекс «Зірка Полин», а також побувати на місцях,

МІСЦЕ ТРАГЕДІЇ — МІСЦЕ ПОДВИГУ

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ ЧОРНОБИЛЯ

(Закінчення. Початок на 2-й стор.)

У своїх виступах вони подякували за мужність тим, хто захищав Україну від ядерного вогню Чорнобильського реактора. Загиблих героїв було вшанувано хвилиною мовчання.

Уже традиційно до Чорнобиля приїжджають представники цієї громадської організації. ВГО «Асоціація «Афганці Чорнобиля», яка була створена у м. Славутич у 1991 році, об'єднала ветеранів війни в Афганістані, учасників бойових дій та інших локальних конфліктів, які брали участь у ліквідації Чорнобильської катастрофи з 15 областей України, з метою захисту соціальних прав і гарантій її членів, а також консолідації зусиль з надання допомоги постраждалим, інвалідам, родинам загиблих та померлих. За період свого існування ВГО «Афганці Чорнобиля» провела близько 150 різних благодійних акцій.

Концертні заходи проходять у рамках акції «Україна пам'ятає» у містах Києві та Чорнобилі, яку Всеукраїнська громадська організація «Асоціація «Афганці Чорнобиля» проводить до річниці Чорнобильської трагедії, за підтримки Міністерства науки та освіти України. Так і 25 квітня у м. Чорнобиль вони провели концерт «Чорнобиль — біль серця нашого», за участю артистів. Незважаючи на пізній час, прохолодну погоду, слухачі оплесками зустрічали та проводжали артистів, які виконували пісні, що нагадували минулі часи, висвітлювали подвиг воїнів-інтернаціоналістів та чорнобильців.

Рівно в 0 годин 26 хвилин за місцевим часом, пролунала пожежна «сирена пам'яті», яка перенесла всіх присутніх у ту драматичну ніч 26 квітня тисяча дев'яносто вісімдесят шостого року. Як сказав один з ветеранів-чорнобильців Георгій Лобишев: «Апрель, субота, кончилась весна...».

О тієї ж порі розпочалося Богослужіння у Свято-Іллінській церкві м. Чорнобиль за загиблими та померлими від наслідків Чорнобильської катастрофи.

26 квітня до Чорнобиля продовжували приїжджати ветерани ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, колишні працівники підприємств зони відчуження, яких сюди притягують спогади за минулі часи, бажан-

ня побувати в місцях, де вони працювали, зустрітись з колегами. У радіомережі м. Чорнобиль транслювалися заходи, які проводилися в Україні за участю державних та політичних діячів, лунала музика.

О 12 годині в Парку Слави біля Стели Пам'яті відбувся мітинг-реквієм, в якому взяли участь керівники та працівники підприємств зони відчуження, ветерани ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, представники громадських організацій, самопоселенці. Мітинг розпочався хвилиною мовчання, під час якої присутні помянули загиблих та померлих учасників ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. На мітингу виступили Микола Степаненко — на період катастрофи був заступником голови Київського облвиконкому, у подальшому працював в Адміністрації зони відчуження, Любов Дроздук, учасник ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи з 1986 року. Вони розповіли про свою участь у роботах з ліквідації аварії на ЧАЕС, умови, в яких це відбувалося, згадали своїх побратимів та побажали здоров'я тим, хто продовжує виконувати свій обов'язок перед державою у зоні відчуження. Тамара Борисенко виконала пісню «Ближчі люди», якою закликала людей поважати пам'ять, прощати та любити один одного.

Після цього присутні поклали квіти до Стели Пам'яті, до якої вже протягом 17 років вкарбовуються прізвища спочилих учасників ліквідації аварії на ЧАЕС. І коли знаходиш серед прізвищ знайомі, то починаєш розуміти, яке це страшне горе — ЧОРНОБИЛЬСЬКА КАТАСТРОФА.

Геннадій МИХАЙЛЮК, провідний експерт Чорнобильської ООП, фото автора

АБСОЛЮТНІ ПРІОРИТЕТИ ДП НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

ЯДЕРНА БЕЗПЕКА — НАД УСЕ

ДП НАЕК «Енергоатом» заявляє, що сьогодні підвищення безпеки має найвищий пріоритет у роботі атомних електростанцій України. Про це сказав перший віце-президент — технічний директор ДП НАЕК «Енергоатом» Олександр Шавлаков (на знімку), виступаючи під час парламентських слухань про стан, заходи та перспективи подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

За його словами, питання безпеки українських АЕС постійно контролюються не лише вітчизняними, а й міжнародними експертами.

Відповідно до «Меморандуму між Україною та Європейським Союзом про взаєморозуміння щодо співробітництва в енергетичній галузі» в рамках спільного проекту ЄК-МАГАТЕ-Україна проведена оцінка відповідності безпеки українських АЕС діючим стандартам МАГАТЕ за чотирма напрямками (проектна безпека АЕС, експлуатаційна безпека АЕС, поводження з радіоактивними відходами та виведення АЕС з експлуатації, регуляторні питання).

У всіх чотирьох напрямках перевірки були підтверджені відповідність більшості вимогам МАГАТЕ з безпеки. Експертами МАГАТЕ визнано, що за всіма виявленими невідповідностями ведеться результативна робота щодо їх усунення на всіх енергоблоках АЕС України в рамках діючих програм з підвищення безпеки.

Сьогодні заходи з підвищення рівня безпеки здійснюються відповідно до «Комплексної (зведеної) програми підвищення рівня безпеки енергоблоків атомних електростанцій», затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 7.12.2011 №1270. До неї увійшли заходи, розроблені за результатами виконаних аналізів безпеки, а також заходи, які реалізуються з метою приведення стану енергоблоків у відповідність з новими

вимогами норм, правил і стандартів, рекомендаціями експертів МАГАТЕ та інших міжнародних організацій.

Після аварії на АЕС «Фукусіма Дайчі» до Комплексної програми включені додаткові заходи за результатами поглибленої переоцінки ядерної безпеки українських АЕС («стрес-тестів») і додаткові протипожежні заходи.

Реалізація заходів з підвищення безпеки є невід'ємною умовою продовження терміну експлуатації діючих енергоблоків АЕС. Продовження термінів експлуатації енергоблоків вимагає значного внеску фінансових і людських ресурсів. З 2013 по 2019 роки необхідно продовжити термін експлуатації 10 енергоблоків АЕС, причому в 2014, 2016, 2017 і 2019 роках по два енергоблоки одночасно.

Сьогодні роботи з продовження термінів експлуатації виконуються на енергоблоках №1 і №2 Южно-Української АЕС, а також №1 і №2 Запорізької АЕС. Першочерговими з найвищим рівнем пріоритетності є заходи на енергоблоці №1 Южно-Української АЕС.

«Керівництво Компанії усвідомлює рівень своєї відповідальності щодо забезпечення безперервної та надійної роботи всіх атомних електростанцій, які входять до складу ДП НАЕК «Енергоатом», і зобов'язане усе необхідне для забезпечення безпеки довірених їй енергетичних об'єктів», — зазначив О.Шавлаков.

ДП «СхідГЗК»: ПЛЕКАТИ Й ШАНУВАТИ ДЕРЕВО СВОГО РОДУ В ОСОБІ СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ

ШАХТАР — ПЕРЕМОЖЕЦЬ

1 січня 2013 року Миколі Андрійовичу Жарікову, колишньому бурильнику Інгільської шахти, молодшому сержанту, учаснику бойових дій у Великій Вітчизняній війні виповнилося 90 років!

Домовляючись за телефоном про зустріч, він поскаржився на погане самопочуття, але наполіг на зустрічі найближчим часом, бо, як пожурав ветеран, у його віці кожен день на особливому рахунку.

Микола Андрійович, досить стрункий, охайний, сивий чоловік, підвієз з ліжка — лише два дні, як він повернувся з госпіталю ветеранів Великої Вітчизняної війни у Кіровограді, після лікування, хоча каже, що не любить там бувати, але — треба. Пішов у сусідню кімнату і приніс піджак, прикрашений бойовими і трудовими нагородами. Серед них — Почесний знак «Шахтарська слава» третього ступеня. Це одна з найдорожчих для нього нагород.

Народився Микола Андрійович Жаріков у Компаніївському районі Кіровоградської області в багатодітній родині. Завдяки тому, що батько працював бухгалтером у колгоспах, вижили в голодні роки. Ветеран згадує зі слізми на очах: «Голод добре пам'ятаю, скільки тоді померло людей! Ми пережили, бо батько щось приносив у кишенях, то сої, то щось. Так і вижили». Довелося поголодувати і в окупацію, виручало таке-сяке господарство і батьки.

У 1944 році, одразу після звільнення Компаніївки, Миколу призвали до лав Червоної Армії. В селі Сергіївка Одеської області новобран-

ців обмундирували, озброїли. Він потрапив у десантну частину. Пам'ятає перший нічний бій, своє бойове хрещення. Звичайно, було дуже страшно. Всього на рахунок десантника понад 120 стрибків з парашутом. Багато разів довелось десантуватися в самісіньке пекло, але воював вдало. Молодший сержант нагороджений бойовими орденами і медалями, був поранений, двічі отримував тяжкі контузії. Визволяв Україну, Австрію, Угорщину, Чехословаччину. Часто брав участь у бойових операціях у тилу ворога, коли почували де доведеться, а харчувалися сухим пайком і «підніжним кормом». Микола Андрійович згадує, що хоч і війна, а в Європі люди жили зовсім по-іншому: «У них були і продукти, і гарний одяг, хіба так жили, як ми?».

Війну довелось закінчити в Австрії, але не 9 травня, у День Перемоги, а аж 15-го, бо потрібно було знищувати окремі групи фашистів, які не бажали складати зброю. Йти у бій після війни було особливо важко. Вже після війни, в червні, був нагороджений останньою бойовою нагородою — «За взяття Відня». У 1947 році,

нарешті, прийшла демобілізація. Приїхав у березні додому, в Компаніївку, і відразу потрапив в інший світ, оскільки солдати, які служили після війни за кордоном, думали, що і вдома теж таке гарне забезпечення. Його сім'я в 1947 році відверто голодувала. Досі пам'ятає, як переступив поріг хати, як зраділа сестра, якою пухлою була мати. Вона ж і сказала, що з їжі у них лише «свята вода». Довелося солдатів до військомату добиватися хлібної картки на 500 чи 700 грамів хліба. Так і жили. Трохи згодом поступив на роботу в райфізвідділ, стало трішки краще.

Пізніше переїхав з родиною в Кіровоград, працював у міліції, в торгівлі, а коли купив півбудинку, пішов працювати в РУ-2, тобто на Інгільську шахту, бурильником. Робота була важкою, але й оплачувалася гарно, та і відпустка була велика. Якраз вистачало, щоб будуватися. На шахті Микола Андрійович пропрацював 10 років, до виходу на пенсію в 1979 році. Якраз 22 червня. На пенсії всі сили віддавав господарству. Навіть зараз садиба Миколи Андрійовича вражає якоюсь фундаментальністю. Добротні гараж і сараї, асфальтований двір — от тільки господарювати вже нема кому — сили не ті. Ветеран залишився один, рідні померли, до нього кілька разів на місяць приїздять

сестра Олена Адамівна та відвідують працівники Червоного Хреста і медичні працівники. Весь інший час ветеран, у якого проблеми зі здоров'ям і зором, змушений жити один. Йому важко. Нещодавно переніс операцію на серці, проте ніщо не змусило відмовитися від цигарки, каже, задимши і неначе з кимось поговорив. Звичка збереглася ще з фронтних часів. Може за нагоди підняти і чарочку, але практично не п'є.

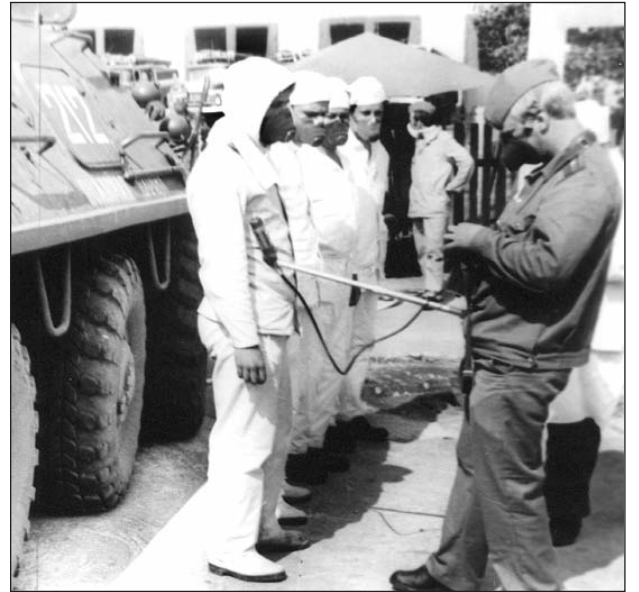
9 травня для Миколи Андрійовича завжди особливий день. Ще кілька років тому обов'язково ходив на меморіальний комплекс «Фортешні вали», де поховано 36 тисяч воїнів, які загинули при визволенні Кіровограда. Зараз не може за станом здоров'я. На День Перемоги ветерана обов'язково відвідує голова профспілкового комітету Інгільської шахти Анатолій Кулінка, вручає подарунки, вітає зі святом. Проте такі дорогі гості бувають не часто, лише раз на рік.

Микола Андрійович Жаріков добре пам'ятає свою роботу на шахті, тому бажав шахтарям здоров'я, шахтарської слави і щастя, і обов'язково — щоб молоді гірникам «робилося і жилося».

Коллектив Інгільської шахти від усього серця вітає ветеранів виробництва-учасників бойових дій з Днем Перемоги і бажав їм здоров'я, любові рідних і близьких, поваги та уваги оточуючих. Зі святом!

Сергій ПОЛУЛЯХ

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ «МЕДИЧНИЙ ЦЕНТР»: ДОПОМАГАЮЧИ ІНШИМ, ДОПОМАГАЄШ СОБІ

«І стогнала земля від Чорнобиля болю і кричала вона, хоч не мала вже сил...»

Ці віршовані рядки із збірки «Дзвони Чорнобиля» пригадалися сьогодні у пам'ять 27-х роковин Чорнобильської катастрофи, адже ми не маємо права забувати героїв, які у перші хвилини аварії не задумуючись рушили назустріч смертельній небезпеці, вступивши в нерівний бій з жорстоким, некерівним атомом.

Так, ми пам'ятаємо. Ми бачимо сумні руйнівні наслідки тієї аварії, шануємо пам'ять героїв Чорнобиля.

На території самого Чорнобиля створено Меморіальний курган та Пам'ятний знак воїнам Чорнобиля. Пам'ятники жертвам Чорнобильської трагедії створені у Святошинському, Шевченківському, Деснянському районах Києва.

Наш людський обов'язок полягає не тільки у шануванні пам'яті жертв Чорнобиля, а й створенні належних соціальних умов життя тих, хто постраждав внаслідок аварії на ЧАЕС. Учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС — це особлива категорія громадян, які потребують постійного медичного піклування. У багатьох з них є діти яким встановлено інвалідність, вдови та вдівці, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Цифри вражають, сотні тисяч осіб, віднесених до першої категорії постраждалих, учасники ліквідації наслідків аварії, переселених із забруднених територій, інваліди, сироти тощо.

27 років уже минуло від дня Чорнобильської аварії, але статистичні дані підтверджують погіршення екологічного стану навколишнього середовища, у зв'язку з чим зростає відсоток «омолодження» онкологічних захворювань, зокрема: рак легенів, злоякісні утворення на шкірі, серцево-судинні та гіпертонічні гіпертензії.

Заходів та коштів, спрямованих державою на покращення стану здоров'я ліквідації-чорнобильців, як завжди обмаль. До того ж дорожнеча ліків в аптеках і медичне обслуговування в поліклініках та лікарнях створює дуже непривабливу медичну і соціальну проблеми стосовно цієї шанованої категорії людей.

Всеукраїнською громадською організацією інвалідів України «Об'єднана» проводиться благодійна акція «Медичний центр» під гаслом «Допомагаючи іншим, допомагаєш собі», яка спрямована на створення в Україні медичного центру, оснащеного новітнім сучасним обладнанням для лікування інвалідів та постраждалих від Чорнобильської аварії. Її головним питанням є створення сучасного медичного лікувального центру, який буде оснащений автоматичними аналізаторами, ультразвуковими та електрофізіологічними апаратами, магнітно-резонансними томографами, рентгеновським обладнанням з мінімальними дозами радіаційного навантаження на організм людини та з високою інформативністю при проведенні діагностування і лікування. Операційні залоги такого центру будуть обладнані мікрохірургічними наборами інструментів, мікроскопами, ендоскопічними та ендоскопічними комплектами для мініінвазивних хірургічних втручань.

Із сучасного малотравматичного обладнання передбачається встановити лінійний прискорювач, який дозволить боротися з пухлинами різної локалізації без болю і крові.

А головне, медичний центр забезпечить сучасні комфортні умови для перебування інвалідів та ліквідації аварії на ЧАЕС, переселенців із 30-кілометрової зони відчуження та інших постраждалих від катастрофи, надаючи їм не тільки практичну, а й певну методологічну допомогу.

Візитівкою «Медичного центру» буде впровадження у лікувальну практику високоєфективного фізіотерапевтичного апарату ПППС-1, який пройшов тестування в ДП «Укрметр-тестстандарт», Інституті гігієни та медичної екології АМНУ і запатентований нашим співвітчизником Гринчишином Віталієм Володимировичем. Апарат знижує температуру тіла людини приблизно на один градус за допомогою мікроелектричних імпульсів, що активізує імуні та кровотворні системи організму людини, має омолоджувальний ефект та може бути використаний для профілактики таких серйозних захворювань, як псоріаз, онкологічні захворювання, інфаркти, інсульт, гіпертонія тощо, очищає лімфовузли, нормалізує показники в крові та зміцнює волоссяний покрив. Сьогодні налаштовується серійне виробництво фізіотерапевтичного апарату ПППС-1 підприємством МПБП «Сатурн-2» Всеукраїнської громадської організації інвалідів України «Об'єднана» та пристрою для лікування захворювань вегетативної нервової системи методом мікровольтової гальванізації циліндрами металів різної електронегативності, а саме відновлює нормальний баланс між тонуєм симпатичного та парасимпатичного її відділів. Апарат буде розповсюджуватися через інтернет-аукціон благодійного фонду «Росток» Всеукраїнської громадської організації інвалідів України «Об'єднана» в рамках проведення благодійної акції «Медичний центр».

Для довідок: телефон-факс (044)5222214; e-mail: interfond@3g.ua

Бесідувала
Татьяна КОРСУНОВСКАЯ,
фото із сімейного архіву
Г.Е.ГРИГОРЕНКО.

Михайло ОУХОРТОВ,
голова правління ВГОІ України «Об'єднана»

ВETERАНЫ — ГОРДОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЯ

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Белоус Н.М. — член президиума організації ветеранів, відповідальний секретарь союзу, соавтор брошюр, книг о работе ветеранской организации; Брыков Л.Д. — заместитель председателя совета, председатель организационно-методической комиссии; Захода Г.Г. — председатель ревизионной комиссии.

Активно работают председатели советов ветеранских организаций подразделений: Куркин Н.Ф., Акусок В.М., Шумихин Б.Ф., Моргунов В.Н., Робейко А.И., Тимошенко В.И., Фенченко Н.Н., Коваленко Б.Н., Васильев Г.П.

Ранее работали председателями советов, но оставили этот пост по состоянию здоровья Зенишин В.В., Малий Н.Ф., Бандурко С.Г.

Малый Николай Федорович служил в армии на атомных подводных лодках. Все перечисленные ветераны активно ведут общественную работу, в свое время добросовестно работали в подразделениях комбината. За свой труд были награждены орденами, медалями, получили звание Почетный ветеран комбината.

Так, Рыбак В.Ф., Белоус Н.М. награждены орденом «Знак Почета», многими медалями. Куркин Н.Ф. — полный кавалер знака «Шахтерская слава». 310 ветеранов являются Почетными ветеранами труда комбината. Почетному ветерану труда комбината Ченченко В.В. было присвоено звание «Заслуженный шахтер Украины».

Ветераны проводят работу по патриотическому воспитанию молодежи в школах № 10, 12, УПК «Дивосвіт».

Администрация комбината, подразделений, профкомы оказывают должное внимание ветеранам, в том числе участникам боевых действий, защитникам Отечества, оказывают посильную материальную помощь.

Василий РЫБАК,
первый заместитель
председателя
совета ветеранской
организации комбината

Призыв «Все для Победы!»

придавал сил и вдохновлял на подвиги

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Все село сожгли. Мирные жители прятались в погребах, чтобы не погибнуть. У нас был добротный дом, который наши заняли под штаб. Немцы усилению его бомбили: 13 бомб на один гектар. Все смешалось — и небо, и земля.

Будучи подростком 14 лет, я самостоятельно выкопал землянку. Ведь у меня не было ни отца, ни матери, а мачеха все время работала на окопах. Селяне готовили оборонительные линии возле Днепра.

— Привлекали ли советские солдаты вас, детей, к выполнению каких-нибудь заданий?

— Все встали на борьбу с врагом, помогали бойцам Красной Армии. Линия фронта проходила как раз по одной из улиц села: с одной его стороны позиции заняли немцы, с другой — наши. Меня с соседской девочкой, которой было всего 11 лет, послали в разведку, чтобы выснить, заняли ли немцы контору. Мы попали под артиллерийский огонь, меня ранило малым осколком в область носа.

— Вы говорите, что остались сиротой. Ваши родители погибли на фронте?

— Родители умерли в 1933 году, не пережили голодомор. Было нас у мамы двенадцать душ — шесть мальчиков и шесть девочек. Часто болели, слабые были, потому что недодали. Выжили только шесть человек, младшенький умер от голода прямо у мамы на руках. Не стало и родителей. Старшие братья и сестры, спасаясь, разъехались кто куда. Долгое время не знали, кто остался в живых. Как выяснилось позже, выжили только старшие. Они-то и разыскали меня уже после войны.

— Как вас нашли родители?

— Наверное, через военкомат. Я уже не помню. Они все жили в Желтых Водах. В 1954 году нашли меня на Балтике, я тогда служил в экспедиции подводно-технических работ. По званию был матрос, а по профессии — радиотелеграфист при штабе флота. Очень сожалел, что не попал в линейный флот, нас оставили в Кенигсберге при штабе в радиорубке. Но, в то же время, был очень рад,

что оказался не в пехоте. Ведь я моряк, за плечами шестилетний опыт работы на судне.

— Григорий Евтихеевич, вы говорите, что были опытным моряком. Где учились морскому делу?

— В 1944 году сосед взял меня с собой в Днепродзержинск, пристроил на пароход матросом. Мне было 15 лет, но в то время дети и женщины тяжело работали: матросами, кочегарами. Жили мы в кубриках. Жили бедно, в чем работали, в том и спали. Было очень трудно. Порой, прямо ком к горлу подкатывал. В такие моменты думал: «Зачем я родился?», приходило в голову мысли о том, что в тюрьме люди ночью спят, а мы, дети, уголь грузим. Работали и днем, и ночью. Грузили топливо по 50 кг в деревянные носилки, женщины и дети переносили эту тяжесть с баржи на баржу по трапу. Бывало, что и падали, особенно в ночное время, ведь трап плохо освещался. Но как бы ни было тяжело, мы не сдавались, трудились. Сейчас многие не хотят работать, говорят, что мало платят. А мы не жаловались, призывы: «Большевики не сдаются!», «Все для Победы!» придавали сил, вдохновляли на подвиги. Получали за работу по килограмму хлеба и были довольны. Правда, американцы давали нам через Красный Крест в дополнительное пайке еще рыбу, консервы, кондитерские изделия. Помню, были они в таких специальных баночках, что ключиком закрывались. Одним словом, заморские.

— Жизнь была вашим учителем?!

— В навигации были только летом, а зимой нас отпускали в село домой. Там ходил в вечернюю школу. После нее занимался на отдаленно в школе комсостава, где готовили помощников капитана и механиков. По окончании учебы меня назначили третьим помощником капитана, но мы рвались в армию. Это сегодня многие уклоняются от службы в рядах Вооруженных Сил, а мы в те годы мечтали об армии. Сначала меня брать не хотели, поскольку был на брони. Трижды обращался в военкомат и все-таки добился. В 1952 году меня призва-

ОРГАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ АТОМПРОФСПІЛКИ: АКТИВНІСТЬ І КРЕАТИВНІСТЬ

Свято весни та краси

У квітні 2013 року в палаці культури ВП «Рівненська АЕС» відбувся міський конкурс «Нумо, дівчата!» за участю двох команд санаторіо-профілакторію і цеху дезактивації та радіоактивних відходів ВП «Рівненська АЕС».

Організаторами конкурсу виступили Палац культури ВП «Рівненська АЕС» та відділ у справах сім'ї та молоді виконавчого комітету за сприяння профкому ВП «Рівненська АЕС».

Кращі представниці РАЕС показали свої знання та вміння у конкурсах: «Візитка», «Кулінарні фантазії», «Ситуація із життя», «Мода-2013», «Пісня — це все».

Строге журі, до складу якого увійшли представники відділу у справах сім'ї та молоді виконавчого комітету, Палацу культури та профспілкового комітету ВП «Рівненська АЕС», об'єктивно і справедливо виставляло дівчатам оцінки. Робити це було легко і приємно, бо кожна команда добре підготувалася, а тому показувала чудові результати. Очевидно, саме тому переможців було визначити не так уже і просто, бо в перших конкурсах різниця між виставленими оцінками була незначною. Тож конкурс закінчився з нічиїм рахунком.

Команди-учасниці відзначені грамотами, грошовими винагородами, подарунками, солодощами та квітами. Також журі визначило найактивніших гравців у кожній команді, яким вручили грамоти та призи. Ними стали: Сивак Ірина (команда санаторіо-профілакторію) та Довгаль Мирослава (команда ЦД та РАВ).

Результати конкурсу підсумували начальник відділу у справах сім'ї та молоді Ярослав Кузюло та технічний інспектор праці ЦК Атомпрофспілки Микола Гладіч. Вони відзначили високий рівень підготовки команд, подякували за святковий настрій та побажали всім здоров'я, добра і любові.

Витрати на організацію та проведення конкурсу здійснено за рахунок програмних заходів відділу у справах сім'ї та молоді виконавчого комітету Кузнецовської міської ради та профспілкового комітету ВП «Рівненська АЕС».

Усі учасниці конкурсу та глядачі отримали масу позитивних вражень та емоцій.

«МІС МЕДСАНЧАСТИНИ» — ЛІЛІЯ ТАТАРІН

Пригадуємо, як колись ми із захопленням дивилися по телебаченню конкурси «Нумо, дівчата», «Нумо, хлопці», самі брали у них участь у шкільні роки...

Напередодні жіночого свята медичні працівники СМСЧ-4 піддалися ностальгії і провели конкурс «Нумо, дівчата». Організували його рада молоді медсанчастини за підтримки профспілкового комітету та адміністрації закладу.

За звання «Міс Медсанчастини» змагалися шість молодих і чарівних жінок. Конкурсантки демонстрували свої хобі, творчість, готували смачні бутерброди і навіть ділилися своїми мріями. Як з'ясувалося, вони не тільки вміють надавати медичну допомогу, а ще й співають, танцюють, в'яжуть, жартують... У кожній — своя родзинка (не була б вона жінка!).

Жодна з конкурсанток не залишилася поза увагою компетентного журі, до складу якого увійшли завідувач гінекологічного відділення, лікар акушер-гінеколог Алім Коптюк, начальник відділу матеріально-

технічного постачання Богдан Сенів, лікар-хірург Олександр Костюков, лікар хірург-травматолог Юрій Попов, член ЦК Атомпрофспілки України Олексій Синуята.

Звання «Міс Господарочка» виборола Тетяна Вольська, «Міс Елегантності» — Олена Красовська, «Міс Чарівності» стала Олена Устянка. Другою віце-міс було визнано Світлану Нікітчук, першою — Тетяну Кубік. Найбільшу кількість балів набрала Лілія Татарін, яка й стала «Міс Медсанчастини».

Того дня зі святом весни жінок медсанчастини привітали секретар міської ради Микола Степаненко та т.в.о. заступника міського голови Іван Михасик. Представники влади вручили грамоти виконкому бухгалтеру, члену ради молоді медсанчастини Олені Савчук, старшій медсестрі відділення анестезіології та реанімації Світлані Нікітчук, операційній медсестрі акушерського відділення (учасниці конкурсу) Тетяні Цебрик, старшій медсестрі поліклініки для дорослих Олександрі Гор-

батьок та головній медсестрі Тетяні Тверітіній.

З вітальними словами до представниць прекрасної статі звернувся заступник начальника з медичної частини Опанас Бондарчук та голова профкому ДЗ СМСЧ №4 МОЗ України Галина Гаркушина.

З музичними подарунками завітали учасники вокального ансамблю «Камелія», студії естрадного співу «Кришталева вода» Будинку культури, солістки Анастасія Ковалінська, Айшен Ібрагімова. Сучасні танцювальні композиції підготували діти медпрацівників. Припали до душі присутнім авторські поезії фармацевта Надії Поліщук, присвячені жінці, матері.

Святкову і водночас інтригуючу атмосферу намагалися підтримувати ведучі конкурсу бухгалтер Олена Савчук та лікар-стоматолог Віктор Денисюк. Сподіватимемося, що такі конкурси стануть традиційними у медсанчастині.

Алла ХОМИЧ,
голова організації молоді
ППО СМСЧ-4, м. Нетішин

Лучший юмор — у «Моей любимой команды»

В Большом зале Дворца культуры ВостГОКа состоялся V конкурс КВН организации молодежи Восточной объединенной организации профсоюза. В качестве не просто гостя, а члена жюри на мероприятие был приглашен Павел Олещук, председатель Организации молодежи Атомпрофсоюза, который впервые побывал в Желтых Водах.

В конкурсе приняли участие 9 команд: «Моя любимая команда» (Смолинская шахта), «Хроники Нарнии» (ГП «УкрНИПИИ промтехнологии»), «Шокотерапия» (СМСЧ-9), «All inclusive» (РМЗ), «Без тельняшек» (Ингульская шахта), «Рождественская радиация» (Новоколонстантинская шахта), «Детонатор» (ООО «Восток-Руда»), «Реальная молодежь» (сборная команда управления, ЖДЦ и ЦПГДЛ), «3,14» (ГМЗ).

Ясный весенний день, теплая встреча со старыми друзьями, традиционное коллективное фото всех участников (сразу и не подумаешь, что это соперники), и, наконец, команды представили на сцене во всей своей красе. Снова, как поется в песне, в зале не было пустого места: мероприятие привлекло массу болельщиков.

Первый конкурс «Приветствие» проходил на тему «Мы отменяем конец света!», которая дала благодатную почву для бурного полета фантазии кавээнщиков. Каждая команда была неповторима, и уже после первого конкурса стало ясно, что уровень участников значительно вырос по сравнению с прошлым годом.

Самое сложное в КВН — это, безусловно, разминка. Она проходила в форме фотоконкурса «Год после Евро». Каждая команда заранее готовила смешное фото, посмотрев на которое, соперники должны были дать свой комментарий. Здесь без находчивости — просто никак.

Выступление команд в завершающем конкурсе «Домашнее задание» на тему «Тринадцать месяцев» показали, что могло бы произойти, появившись в году тринадцат-

тый месяц. Оценки за этот конкурс окончательно определили лидеров игры.

По итогам всех трех конкурсов первое место заняла «Моя любимая команда» (Смолинская шахта), которую вот уже третий год подряд становится победителем КВН (правда, в 2011 году свою победу смолинчане разделили с командой УкрНИПИИпт). По количеству баллов на второе место вышли команды «Шокотерапия» и «Хроники Нарнии». Но, по условиям игры, в таком случае проводится дополнительное конкурсное. Ответ на вопрос: «Почему в холодильнике есть лампочка, а в морозилке нет?», определил расстановку этих команд на пьедестале: второе место досталось УкрНИПИИпт, третье — медикам.

Остальные команды шли друг от друга с минимальным отрывом. Хочется отметить, что каждая из них обладала собственной изюминкой, неповторимым стилем, а за яркими выступлениями стояли долгие часы репетиций.

— Идеи для выступления у нас вынашивались длительное время, а непосредственно к репетициям наша команда приступила за две недели до начала игры, — рассказывает Егор Бурнос, маркшейдер Смолинской шахты, капитан «Моей любимой команды». — Ежедневно не менее трех часов мы посвящали репетициям. В будни и выходные, жертвуя личным временем, отрываясь от семьи и бытовых дел, ребята отшлифовывали свои роли, чтобы не ударить в грязь лицом перед болельщиками и приложить максимум усилий для сохранения лидерства в игре КВН. И это нам удалось! Хочу сказать большое спасибо Сергею Денисову, Виталию Давыденко, Андрею Кушнеру, Николаю Сахно и, безусловно, «семейному подряду» Мироновых — Евгении, Владимиру и Андрею.

На вопрос: в чем секрет вашего успеха, Егор ответил: «Секрет, пожалуй, в том, что игры проводятся редко. За год ребята просто изголодались по участию в КВН, поэтому выжили на репетициях и выступлениях на все 100%».

Теперь сборная команда организации молодежи ВООП примет участие в конкурсе КВН Организации молодежи Атомпрофсоюза. В сборную войдут представители трех команд, занявших призовые места.

— Мне удалось посетить прекрасное мероприятие, — поделился впечатлениями Павел Олещук, председатель Организации молодежи Атомпрофсоюза. — Хочу отметить высокий уровень организации конкурса и подготовки команд. Важно, что

на сцене мы видим не профессиональных артистов, а обычных работников предприятия, которые ежедневно трудятся на своих рабочих местах и при этом находят возможность жить активной общественной жизнью. Будем ждать вашу сборную на конкурсе КВН Атомпрофсоюза!

Молодые профсоюзные активисты были рады возможности пообщаться со своим лидером: кто-то делился своими идеями в плане усовершенствования работы организации, кто-то интересовался его впечатлениями о городе. И каждому Павел постарался уделить внимание, побеседовать о насущных вопросах.

Роль Александра Маслякова в конкурсе традиционно была предоставлена ведущей мероприятия Кристине Белоус, которая прекрасно с ней справилась. Кроме того, по традиции она вместе с Натальей Зотиковой привела замечательную развлекательную программу для кавээнщиков в столовой «Центральная».

Участники конкурса выражают благодарность Восточной объединенной организации профсоюза во главе с Б.Филипповым, руководству ГП «ВостГОК» и лично А.Сорокину, коллективу ЦНТКиД комбината, столовым «Центральная» и №2 (ГМЗ), руководителям и профсоюзным лидерам предприятий и подразделений, работники которых участвовали в КВН.

Команды-призеры передали весь призовой фонд на благотворительность, внося свою лепту в сбор средств на лечение детей.

Елена КУБАРЕВА,
член жюри

МАЙБУТНЄ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Дипломанти Всеукраїнського конкурсу

Молоді працівники Рівненської атомної електростанції Олександр Лавренчук і Володимир Бірюк стали дипломантами XII Всеукраїнського конкурсу «Молодь — енергетиці України».

Щорічний відкритий конкурс молодих вчених та енергетиків цього разу був присвячений 50-й річниці Міністерства енергетики і вугільної промисловості України. Участь у ньому взяли понад 100 науковців і практиків із 15 регіонів України та 16 вищих навчальних закладів, у тому числі 20 молодих працівників енергетичних підприємств та 20 наукових співробітників. Серед них і працівники Рівненської АЕС.

Нагородження переможців та призерів конкурсу відбулося у квітні у Києві в залі Вченої ради НТУУ «Київський політехнічний інститут».

Інженер з ремонту II категорії цеху теплової автоматики та вимірювань РАЕС Олександр Лавренчук отримав диплом лауреата другого ступеня у номінації «Атомна енергетика» серед молодих енергетиків. Він підготував роботу на тему «Забезпечення стійкості алгоритмів автоматичного регулювання витрат у активних САОЗ реакторів ВВЕР-1000».

Олександр працює на РАЕС з 2009 року. Має два дипломи з відзнакою Севастопольського університету ядерної енергії та промисловості за спеціальностями «Автоматичне управління технологічними процесами» та «Енергетичний менеджмент». Паралельно з роботою на РАЕС навчається в аспірантурі, займається вирішенням проблем забезпечення стійкості роботи запорно-регулюючого клапана на напорі системи аварійного охолодження зони високого тиску (САОЗ ВТ) на енергоблоках з ВВЕР-1000.

Інженер служби надійності, ресурсу та продовження терміну експлуатації РАЕС Володимир Бірюк також отримав диплом лауреата другого ступеня, але у номінації «Нетрадиційні та відновлювальні джерела енергії» серед молодих вчених. Метою його роботи «Перспективи застосування теплонасосних технологій в енергетиці та промисловості для підвищення техніко-економічних показників» є підвищення ефективності роботи енергетичних підприємств.

В активі Володимира — диплом магістра за спеціальністю «теплові електричні станції» та бакалавра за спеціальністю «Атомні електростанції» Одеського національного політехнічного університету. На Рівненській АЕС він з 2010 року. Паралельно навчається в аспірантурі, працює над кандидатською дисертацією.

Організаторами конкурсу «Молодь — енергетиці України» виступили Міністерство енергетики та вугільної промисловості України, Міністерство освіти та Відділення фізико-технічних проблем в енергетиці НАН України, Національний технічний університет України «КПІ», ГО «Рада старійшин енергетиків України», Українське ядерне товариство, Рада молодих енергетиків України, Науково-технічна спілка енергетиків та електротехніків України.

5 ТРАВНЯ — ПАСХА

МОЛИТВА
ЗА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

Всемогутній Боже і Царю Всесвіту, Спасителю наш, Ісусе Христе, що любиш весь людський рід і своїм Безмежним Провидінням опікуєшся кожним народом зокрема! Поглянь милосердно і на наш український народ, який з повною надією припадає до Тебе, як до свого найкращого Отця і Премудрого Царя. Ми, діти цього народу, є покійно послухними Твоїй Святій Волі, ми любимо всіх людей, яких Ти відкупив Своєю Святою Кров'ю на Хресті, а найперше любимо широко християнською любов'ю наш український народ. Тому з любові до нього, а вірніше з любові до Тебе, наш Боже, благаємо: прости йому всі провини, поправ всі його злі нахили, а скріпи добрі нахили; змилосердисся над ним у всіх його потребах. Оберегай його перед усякою кривдою й несправедливістю ворогів. Зливай на нього беззастанно Твоє щедре Благословення.

Благаємо Тебе, наш Боже, пішли українському народові святих, великих Твоїх слуг, щоб прикладом і словом були його мудрим провідниками у всіх царинах народного, суспільного і громадського життя. Провідникам нашого народу дай Світло Твоїєї Премудрости з Неба. Дай нам численне й добре та святе духовенство! Заопікуйся молоддю, щоб вони не розтратили Ласки Святого Хрещення, щоб одержували в родині і школі основне християнське виховання і стали добрими синами і дочками свого народу. Благослови всі наші родини, щоб батьки були зразковими і ревними християнами, а матері визначалися мудрістю, побожністю і дбайливістю у вихованні дітей. Поклич багатьох до монашого стану, до геройських жертв за справи Церкви й народу. Благослови працю українського народу на всіх ділянках розвитку: науки, мистецтва й добробуту. Та благослови всіх і все, щоб наш народ, живучи мирно та щасливо, міг добре Тобі служити, а з Твоєю допомогою одержати Вічну Небесну Батьківщину.

«АЕС — ДОБРОБУТ — БАТЬКІВЩИНА»

Мирний атом очима дітей

У Южноукраїнську підбито підсумки першого етапу конкурсу дитячо-юнацької творчості «АЕС — ДОБРОБУТ — БАТЬКІВЩИНА» в номінаціях «малюнок» і «декоративно-прикладне мистецтво».

Організатором щорічного творчого змагання традиційно виступають ДП НАЕК «Енергоатом» і профком компанії. Конкурс проходить у рамках реалізації соціальної політики «Енергоатома». Його головна мета — сприяння творчому зростанню талановитої та обдарованої молоді.

Конкурс проходить у два етапи. У першому (відбірково) визначаються автори кращих робіт у містах-супутниках АЕС. У Южноукраїнську до спеціального журі вхо-

дять професійні художники, представники міського управління освіти, відділу роботи з громадськістю та ЗМІ ВП ЮАЕС, організації молоді Южноукраїнської об'єд-

наної організації профспілки. Із 31 роботи, поданої на конкурс у двох вікових групах (10—13 та 14—17 років), було відібрано 8 кращих.

У жанрі «малюнок» — «Сонячна країна» (автор Діана Пінул, 10 років), «АЕС — очима дітей» (Анастасія Гура, 11 років), «Три веселі друга» (Єлизавета Кравцова, 12 років), «Велети» та «Об'єкт дослідження — АЕС» (Веніамін Дегтер'єв, 14 років).

Регіональний конкурс дитячої творчості «Мирний атом Хмельницької АЕС», як завжди, виявився найчисельнішим. До участі у ньому було представлено 180 художніх робіт від 155 учасників. Свої творчі роботи підготували школярі міст Нетішина, Ізяслава, Славуті, Шепетівки, Острога, Гощі та районів Хмельницької та Рівненської областей у жанрах графіки, живопису, декоративно-ужиткового мистецтва.

Журі було важко визначити абсолютного переможця, адже фантазія, творчий підхід, тематичне різноманіття та майстерність виконання були на високому рівні.

Достоїнню Гран-прі цього року визнали роботу Анни-Марії Макарик із міста Нетішина, яка неодноразово ставала призером цього конкурсу. Вікторія Клей із Славутського району та Ірина Борцова із міста Нетішина поділили перше місце. Ірина Довжанич із Костопільського району Рівненської області та нетішинка Тетяна Рибальченко вибороли друге місце. Яна Душнюк із Острозького району та Леся Савчук із м. Нетішин посіли третє місце. Відзначені також номінації за краще живописне, графічне, декоративне рішення та за оригінальність.

Переможці першого етапу конкурсу дитячої творчості візьмуть участь у наступному етапі конкурсу серед молоді міст-супутників АЕС «АЕС — ДОБРОБУТ — БАТЬКІВЩИНА», який відбудеться у Києві.

ДСП ЧАЕС: ДОБРОЧИННІСТЬ СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

ЄДИНА РОДИНА

У Славуті відкрився другий дитячий будинок сімейного типу «Єдина родина». Подружжя Олени та Володимира Автуєвич, у сім'ї яких підрастають син і донька, взяла на виховання ще трьох дітей.

Для проживання великої родини виконавчий комітет Славутської міської ради разом з трудовим колективом Чорнобильської АЕС виділив індивідуальний житловий будинок — п'ятикімнатний котедж у Київському кварталі.

З нагоди цієї події до Славуті прибув голова Київської обласної адміністрації Анатолій Присяжнюк. Загалом на Київщині вже 500 дитлах знайшли свої родини, батьківську любов і увагу. Відкрито 54 дитячих будинків сімейного типу і 20 ще будуються. Ця соціальна програма, ініційована Президентом України Віктором Януковичем, спрямована на соціальний захист дітей-сиріт, дітей, позбавлених батьківського піклу-

вання, та створення сприятливих умов для реалізації права кожної дитини на виховання в сім'ї.

В урочистій атмосфері була підписана угода між міським головою Володимиром Удовиченком та батьками-вихователями про організацію діяльності дитячого будинку сімейного типу.

Привітати родину з новосіллям прийшли представники міських підприємств, установ, організації. Серед них директор ВП «Атомремонтсервіс» В.А. Лісниченко, директор Центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді міста А.І. Божок, начальник служби у справах дітей В.М. Дудинська, директор ДШМ Т.П. Варицька, опікун малолітніх дітей Н.М. Бондаренко...

Теплу, емоційну атмосферу заходу збагатили пісня у виконанні матері Олени та двох доньок. Десять років Олена Автуєвич пропрацювала у виконавчому комітеті Славутської міської ради. Має добрі органі-

заторські та творчі здібності. Вона грає на скрипці, любить поезію, має чудовий голос. І можна сказати з упевненістю, що все найкраще вона передасть своїм дітям. Батько родини нині працює на будівельному майданчику ЧАЕС стропальником, споруджує нову арку над об'єктом «Укриття». Друзі родини відзначають, що у Володимира «золоті руки».

За активне сприяння у створенні та обладнанні дитячого будинку сімейного типу, за добротні справи міський голова вручив подяки директору ДСП ЧАЕС І.І. Грамоткіну, голові первинної профспілкової організації ДСП ЧАЕС М.І. Орлову, начальнику служби у справах дітей та сім'ї Київської обласної державної адміністрації С.П. Андріяшу.

Гості завітали до оселі, де мешкатиме ця велика родина. Олена і Володимир Автуєвич дякували всім, хто доклав зусилля для створення дітям комфортних умов життя, пригостили запланим караваєм — символом щастя та достатку.

МАЙБУТНЄ ЯДЕРНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Регіональний форум юних талантів

Вісімнадцять років поспіль інформаційний центр Хмельницької АЕС проводить конкурс рефератів та наукових робіт «Майбутнє ядерної енергетики». Якщо спочатку до конкурсу були причетні лише нетішинські діти, то нині це регіональний форум юних талантів. Мемі конкурсу розширилися на багато кілометрів від ХАЕС і сьогодні свої наукові доробки представляють талановиті діти території спостереження ХАЕС.

Цьогоріч до участі в конкурсі представлено роботи учнів із міст та сіл Хмельницької та Рівненської областей. Найкращою визнано роботу «Людина і світ атома» Катерини Ткачук та Вікторії Данилюк із міста Острога. Дівчата провели опитування жителів регіону щодо ставлення до атомної енергетики та визначили, що найбільшими її прихильниками є молоді.

У своїй роботі «Вплив ХАЕС на регіональний розвиток Ізяславського району» Віталій Ковальчук, який посів перше місце, дослідив, як здійснювалося фінансування заходів соціально-економічної компенсації ризику населення, яке проживає на території зони спостереження, за рахунок субвенції в 2010—2012 роках.

Друге місце у наймолодшій учасниці — п'ятикласниці Тамари Поради із міста Нетішина, яка дослідила сусідство бобрів із атомною станцією, що свідчить про екологічно чисту місцевість. Третьою стала Олена Пігольчук із Славутського району, яка розповіла про майбутні перспективи атомної енергетики.

Загалом усі роботи вирізняються різноманітністю і впевненістю учасників у подальших перспективах та розвитку атомної енергетики.

Наступний номер газети вийде у світ 16 травня

ЗОНА ВІДЧУЖЕННЯ: СТОРІНКИ СПОРТИВНОГО ЖИТТЯ

ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ «СПЕЦКОМБІНАТ» — ПЕРЕМОЖЕЦЬ ЗМАГАНЬ

З 19 березня по 24 квітня у зоні відчуження проходив I етап відкритих змагань на Кубок Державного агентства України з управління зоною відчуження.

Метою змагань, які проводяться вже четвертий рік поспіль, було залучення працівників зони відчуження до систематичних занять оздоровчою фізичною культурою, організація активного відпочинку через систему масо-

вих змагань та оздоровчих заходів, пропаганда здорового способу життя, а також зняття психо-емоційного навантаження у людей, які працюють в умовах зони відчуження.

Змагання проводилися із семи видів спорту, а саме: бадмінтону, волейболу, настільного тенісу, міні-футболу, шахів, шашок, російського більярду. У цих заходах взяли участь спортивні команди ДСП «Чорнобильський спец-

комбінат», ДСП «Центральне підприємство з поводження з радіоактивними відходами», ДЗ СМСЧ-16, інститут проблем ядерної безпеки відділу зони ЧАЕС МВС України. Загальна кількість учасників становила близько 200 осіб.

У командних видах спорту з волейболу та міні-футболу переможцем у змаганнях стала команда ДСП «Чорнобильський спецкомбінат», друге місце у команді ДСП «ЦППРВ».

В індивідуальних видах спорту призіві місця вибороли: з настільного тенісу серед чоловіків — Кондратенко В.А., ДСП «Чорнобильський спецкомбінат», серед жінок — Бутильська В.Б., ДСП ЦППРВ; з шахів — Головачов В.М., ДСП «Чорнобильський спецкомбінат»; з шашок — Литвинчук В.С., Д СП «Чорнобильський спецкомбінат»; з російського більярду — Кравченко В.І.; з бадмінтону — Крачковський В.В., ДЗ СМСЧ-16.

Загальне перше місце у змаганнях 1-го етапу виборола команда ДСП «Чорнобильський спецкомбінат» (голова ПК ППО Рижук В.М.). Друге місце посіла збірна команда ДСП ЦППРВ (голова ПК ППО Новгородський М.В.)

Переможці та призери особистих і командних змагань з видів спорту, загалом 60 осіб, нагороджені грамотами та медалями, а в командних видах спорту (волейбол та міні-футбол) — пам'ятними кубками, грамотами та медалями.

Геннадій МИХАЙЛЮК, провідний експерт Чорнобильської ООП

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41 каб. 814, м. Київ, 01033 Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.

Тираж 5000
Ціна договірна